

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

22. januar 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 022/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 022/02	Sag C-472/15 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. november 2017 — Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) og Sace BT SpA mod Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik (Appel — statsstøtte — eksportkreditforsikring — genforsikringsdækning, der ydes af en offentlig virksomhed til dets datterselskab — kapitaltilførsel til dækning af datterselskabets tab — begrebet statsstøtte — tilregnelser til staten — kriteriet om den private investor)	2
---------------	--	---

2018/C 022/03	Forenede sager C-596/15 P og 597/15 P P: Domstolens dom (tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Bionorica SE (sag C-596/15 P) og Diapharm GmbH & Co. KG (sag C-597/15 P) mod Europa-Kommissionen (Appel — folkesundhed — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 13, stk. 3 — liste over godkendte sundhedsanprisninger af fødevarer — botaniske stoffer — suspenderede sundhedsanprisninger — passivitetssøgsmål — artikel 265 TEUF — Europa-Kommissionens stillingtagen — retlig interesse — søgsmålskompetence)	3
2018/C 022/04	Sag C-658/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. november 2017 — Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mod Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/39/EF — markeder for finansielle instrumenter — artikel 4, stk. 1, nr. 14) — begrebet »reguleret marked« — anvendelsesområde — system, hvori medvirker dels mæglere, der repræsenterer investorerne, dels agenter for »open end«-investeringsselskaber, der har pligt til at udføre ordrer, som er forbundet med deres fonde)	3
2018/C 022/05	Sag C-671/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — Président de l'Autorité de la concurrence mod Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — artikel 42 TEUF — forordning (EF) nr. 2200/96 — forordning (EF) nr. 1182/2007 — forordning (EF) nr. 1234/2007 — konkurrencebegrænsende praksis — artikel 101 TEUF — forordning nr. 26 — forordning (EF) nr. 1184/2006 — producentorganisationer — sammenslutninger af producentorganisationer — disse organisationers og sammenslutningers opgaver — praksis i form af fastsættelse af minimumssalgspriser — praksis i form af samordning af de mængder, som bliver bragt i omsætning på markedet — praksis i form af udveksling af strategiske oplysninger — det franske marked for julesalat)	4
2018/C 022/06	Sag C-691/15 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Bilbaína de Alquitranes, SA m.fl. (Appel — miljø — forordning (EF) nr. 1272/2008 — klassificering, mærkning og emballering af visse stoffer og visse blandinger — forordning (EU) nr. 944/2013 — klassificering af beg, kultjære-, højtemperaturs- — kategorierne akut toksicitet for vandmiljøet (H400) og kronisk toksicitet for vandmiljøet (H410) — pligt til at udvise omhu — åbenbart urigtigt skøn)	5
2018/C 022/07	Sag C-122/16 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — British Airways plc mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for luftfragt — afgørelse fra Kommissionen om aftaler og samordnet praksis vedrørende flere aspekter af priser for luftfragttjenester — begrundelsesmangel — anbringende om en ufravigelig procesforudsætning efterprøvet ex officio af Den Europæiske Unions retsinstanser — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — påstand i stævningen i første instans om delvis annullation af den omtvistede afgørelse — forbud mod, at Den Europæiske Unions Ret annullerer den omtvistede afgørelse i sin helhed — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler)	6
2018/C 022/08	Sag C-165/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — Toufik Lounes mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 21 TEUF — direktiv 2004/38/EF — berettigede personer — dobbelt statsborgerskab — unionsborger, der har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten og samtidig bevaret sit oprindelige statsborgerskab — opholdsret i denne medlemsstat for en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til unionsborgeren)	7

2018/C 022/09	Sag C-224/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2017 — Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) mod Nachalnik na Mitnitsa Burgas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — ekstern forsendelse — godstransport på grundlag af et TIR-carnet — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence til at fortolke TIR-konventionens artikel 8 og 11 — manglende afslutning af TIR-transaktionen — den garanterende organisations hæftelse — TIR-konventionens artikel 8, stk. 7 — forpligtelse til så vidt muligt at forlange indfrielse hos den (eller de) direkte ansvarlige person(er), før der rettes krav mod den garanterende organisation — forklarende bemærkninger bilagt TIR-konventionen — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 457, stk. 2. — EF-toldkodeksen — artikel 203 og 213 — personer, der har erhvervet eller opbevaret varerne, idet de vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de var blevet unddraget toldtilsyn)	8
2018/C 022/10	Sag C-246/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — Enzo Di Maura mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Siracusa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Siracusa — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — beskatningsgrundlag — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 11, punkt C, stk. 1, andet afsnit — begrænsning af retten til nedsættelse af beskatningsgrundlaget i tilfælde af medkontrahentens manglende betaling — medlemsstaternes skønsmargen ved gennemførelsen — proportionaliteten med hensyn til varigheden af den erhvervsdrivendes forfinansiering)	9
2018/C 022/11	Sag C-250/16 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. november 2017 — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH mod Europa-Kommissionen (Appel — voldgiftsbestemmelse — sjette ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — tilbagebetaling af en del af de beløb, der er udbetalt til appellantens — faste godtgørelser)	9
2018/C 022/12	Sag C-251/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. november 2017 — Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston mod T. G. Brosnan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 4, stk. 3, litra a), og artikel 13, punkt B, litra g) — fritagelse for levering af bygninger med tilhørende jord, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra a), nævnte — princip om forbud mod misbrug — anvendelse, når der ikke findes nationale bestemmelser, som gennemfører princippet — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)	10
2018/C 022/13	Sag C-292/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — sag anlagt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin hallinto-oikeus — Finland) (»Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — direkte beskatning — selskabsskat — direktiv 90/434/EØF — artikel 10, stk. 2 — tilførsel af aktiver — ikke-hjemmehørende fast driftssted, der i forbindelse med en tilførsel af aktiver overføres til et ligeledes ikke-hjemmehørende modtagende selskab — retten for den medlemsstat, hvori det indskydende selskab er hjemmehørende, til at beskatte overskud eller kapitalvinding af dette driftssted, som er opstået som følge af tilførslen af aktiver — national lovgivning, som fastsætter omgående beskatning af overskuddet eller kapitalvindingen i det år, hvor overdragelsen har fundet sted — opkrævning af den skyldige skat som indkomst i det skatteår, hvor tilførslen af aktiver har fundet sted)	11
2018/C 022/14	Sag C-308/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. november 2017 — Kozuba Premium Selection sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 12, stk. 1 og 2 — artikel 135, stk. 1, litra j) — afgiftspligtige transaktioner — fritagelse i forbindelse med levering af bygninger — begrebet »første indflytning« — begrebet »ombygning«)	11

2018/C 022/15	Forenede sager C-374/16 og C-375/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. november 2017 — Rochus Geissel, som likvidator for RGEX GmbH i.L. mod Finanzamt Neuss (sag C-374/16), og Finanzamt Bergisch Gladbach mod Igor Butin (sag C-375/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), og artikel 226, nr. 5) — fradrag for indgående afgift — oplysninger, som obligatorisk skal anføres på fakturaen — den afgiftspligtige persons berettigede forventning om en fradragsret)	12
2018/C 022/16	Sag C-381/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. november 2017 — Salvador Benjumea Bravo de Laguna mod Esteban Torras Ferrazzuolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 16 — varemærker som genstand for ejendomsret — EU-varemærkets ligestilling med et nationalt varemærke — artikel 18 — overdragelse af varemærke, der er registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket — national bestemmelse, der giver mulighed for at anlægge søgsmål om overdragelse af ejendomsretten til et nationalt varemærke, som er registreret i strid med indehaverens rettigheder eller tilsidesætter en retlig eller kontraktlig forpligtelse — forenelighed med forordning nr. 207/2009)	13
2018/C 022/17	Forenede sager C-427/16 og C-428/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — »CHEZ Elektro Bulgaria« AD mod Yordan Kotsev (sag C-427/16) og »FrontEx International« EAD mod Emil Yanakiev (sag C-428/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonon sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — fri udveksling af tjenesteydelser — en sammenslutning af advokatvirksomheders fastsættelse af minimumsstørrelsen af salærer — forbud for en ret mod at pålægge godtgørelse af et salær, som er mindre end disse mindstebeløb — national lovgivning, der betragter merværdiafgift (moms) som en del af prisen for en ydelse, der er udført i forbindelse med udøvelse af et liberalt erhverv)	13
2018/C 022/18	Sag C-507/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. november 2017 — Entertainment Bulgaria System EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, litra a), artikel 169, litra a), artikel 214, stk. 1, litra d) og e), samt artikel 289 og 290 — fradragsberettigelse for skyldig eller betalt indgående merværdiafgift (moms) — udgående transaktioner gennemført i andre medlemsstater — afgiftsfritagelsesordning i den medlemsstat, hvor fradragsretten udøves)	14
2018/C 022/19	Sag C-547/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale mellem virksomheder — forretningsrelationer mellem tankstationsoperatører og olieselskaber — langvarig eksklusiv købsaftale vedrørende brændstoffer — beslutning, hvorved Europa-Kommissionen erklærer en virksomheds tilsagn bindende — omfanget af nationale domstoles binding til en beslutning om tilsagn fra Kommissionen — artikel 9, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003)	15
2018/C 022/20	Sag C-424/17 P: Appel iværksat den 14. juli 2017 af Vilislav Andreev Kaleychev til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. juni 2017 i sag T-58/17, Kaleychev mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol	16
2018/C 022/21	Sag C-455/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 31. juli 2017 — Benedikt Brisch mod TUIfly GmbH	16

2018/C 022/22	Sag C-456/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 31. juli 2017 — Gabriela Verena Glanzmann m.fl. mod Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Sag C-470/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 7. august 2017 — Teresa Coria Garcia m.fl. mod Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Sag C-549/17 P: Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-346/14 DEP, Yanukovych mod Rådet	17
2018/C 022/25	Sag C-550/17 P: Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-347/14 DEP, Yanukovych mod Rådet	17
2018/C 022/26	Sag C-551/17 P: Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-348/14 DEP, Yanukovych mod Rådet	18
2018/C 022/27	Sag C-577/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 2. oktober 2017 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Sag C-589/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 10. oktober 2017 — Prenatal S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Sag C-597/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 16. oktober 2017 — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie m.fl.	19
2018/C 022/30	Sag C-598/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 16. oktober 2017 — A-Fonds mod Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Sag C-601/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18. oktober 2017 — Dirk Harms, m.fl. mod Vueling Airlines SA	21
2018/C 022/32	Sag C-604/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varchoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 23. oktober 2017 — PM mod AH	21
2018/C 022/33	Sag C-606/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. oktober 2017 — IBA Molecular Italy Srl mod Azienda ULSS n. 3 m.fl.	22
2018/C 022/34	Sag C-612/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 24. oktober 2017 — Federazione Italiana Golf (FIG) mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT og Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Sag C-613/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 24. oktober 2017 — Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT	23
2018/C 022/36	Sag C-616/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal correctionnel de Foix (Frankrig) den 26. oktober 2017 — Den offentlige anklager mod Mathieu Blaise m.fl.	24

2018/C 022/37	Sag C-618/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'Instance de Limoges (Frankrig) den 30. oktober 2017 — BNP Paribas Personal Finance SA der er indtrådt i selskabet Solfeas rettigheder mod Roger Ducloux og Josée Ducloux, født Lecay	25
2018/C 022/38	Sag C-619/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. november 2017 — Ministerio de Defensa mod Ana de Diego Porras	26
2018/C 022/39	Sag C-620/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Székesfehérvári Törvényszék (Ungarn) den 2. november 2017 — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mod Fővárosi Törvényszék	26
2018/C 022/40	Sag C-621/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. november 2017 — Kiss Gyula mod CIB Bank Zrt. és társai	29
2018/C 022/41	Sag C-623/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Investigatory Powers Tribunal — London (Det Forenede Kongerige) den 31. oktober 2017 — Privacy International mod Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m.fl.	29
2018/C 022/42	Sag C-630/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski Sud u Rijeci (Kroatien) den 9. november 2017 — Anica Milivojević mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen . .	30
2018/C 022/43	Sag C-678/17: Sag anlagt den 5. december 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland	31

Retten

2018/C 022/44	Sag T-101/15 og T-102/15: Rettens dom af 30. november 2017 — Red Bull mod EUIPO — Optimum Mark (Kombination af farverne blå og sølv) »EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-varemærke, der består af en kombination af farverne blå og sølv — absolut registreringshindring — grafisk gengivelse, der er tilstrækkelig klar og præcis — behov for en systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde — berettiget forventning — artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])	33
2018/C 022/45	Sag T-31/16: Rettens dom af 28. november 2017 — adp Gauselmann mod EUIPO (Juwel) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Juwel — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	33
2018/C 022/46	Sag T-239/16: Rettens dom af 28. november 2017 — Polskie Zdroje mod EUIPO (perlage) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket perlage — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001))	34
2018/C 022/47	Sag T-254/16: Rettens dom af 28. november 2017 — Steel Invest & Finance (Luxembourg) mod Kommissionen (Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)	35

2018/C 022/48	Sag T-475/16: Rettens dom af 30. november 2017 — FTI Touristik mod EUIPO — Prantner og Giersch (Fl) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Fl — det ældre EU-figurmærke fly.de — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2007/1001])	35
2018/C 022/49	Sag T-633/16: Rettens dom af 29. november 2017 — Bilde mod Parlamentet (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — parlamentsmedlemmers uafhængighed — faktisk fejl — proportionalitet)	36
2018/C 022/50	Sag T-634/16: Rettens dom af 29. november 2017 — Montel mod Parlamentet (Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — parlamentsmedlemmers uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)	37
2018/C 022/51	Sag T-687/16: Rettens dom af 30. november 2017 — Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Nadal Esteban (STYLO & KOTON) [EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket STYLO & KOTON — relativ registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk.1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — der foreligger ikke ond tro]	37
2018/C 022/52	Sag T-798/16: Rettens dom af 30. november 2017 — Hanso Holding mod EUIPO (REAL) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket REAL — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001])	38
2018/C 022/53	Sag T-895/16: Rettens dom af 30. november 2017 — Toontrack Music mod EUIPO (SUPERIOR DRUMMER) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SUPERIOR DRUMMER — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/ 2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	39
2018/C 022/54	Sag T-909/16: Rettens dom af 28. november 2017 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Sharma (NRIM Life Sciences) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NRIM Life Sciences — ældre nationale ordmærke RYM — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	39
2018/C 022/55	Sag T-50/17: Rettens dom af 30. november 2017 — Mackevision Medien Design mod EUIPO (TO CREATE REALITY) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TO CREATE REALITY — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	40

2018/C 022/56	Sag T-670/16: Rettens kendelse af 22. november 2017 — Digital Rights Ireland mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — overførsel af personoplysninger til De Forenede Stater — irsk almenyttigt selskab — ingen beskyttelse af personoplysninger for juridiske personer — dataansvarlig — søgsmål anlagt på vegne af medlemmer og støtter — søgsmål anlagt i offentlighedens interesse — afvisning)	40
2018/C 022/57	Sag T-423/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. november 2017 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — konkurrence — elektriske kabler — afslag på begæring om fortrolig behandling af visse oplysninger i en afgørelse om konstatering af en overtrædelse af artikel 101 TEUF — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	41
2018/C 022/58	Sag T-526/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Ruiz Jayo m.fl. mod SRB	42
2018/C 022/59	Sag T-693/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — García Gómez m.fl. mod SRB	42
2018/C 022/60	Sag T-719/17: Sag anlagt den 23. oktober 2017 — DuPont de Nemours m.fl. mod Kommissionen .	43
2018/C 022/61	Sag T-727/17: Sag anlagt den 26. oktober 2017 — PP m.fl. mod EEAS	45
2018/C 022/62	Sag T-728/17: Sag anlagt den 24. oktober 2017 — Marininvest og Porting mod Kommissionen	46
2018/C 022/63	Sag T-731/17: Sag anlagt den 30. oktober 2017 — Escribà Serra m.fl. mod SRB	48
2018/C 022/64	Sag T-734/17: Sag anlagt den 3. november 2017 — ViaSat mod Kommissionen	48
2018/C 022/65	Sag T-738/17: Sag anlagt den 3. november 2017 — STIF-IDF mod Kommissionen	49
2018/C 022/66	Sag T-748/17: Sag anlagt den 15. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i. Beat)	50
2018/C 022/67	Sag T-479/17: Sag anlagt den 14. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i. Beat jess)	50
2018/C 022/68	Sag T-750/17: Sag anlagt den 10. november 2017 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen	51
2018/C 022/69	Sag T-756/17: Sag anlagt den 13. november 2017 — CMS Hasche Sigle mod EUIPO (WORLD LAW GROUP)	53
2018/C 022/70	Sag T-758/17: Sag anlagt den 17. november 2017 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR)	53
2018/C 022/71	Sag T-759/17: Sag anlagt den 17. november 2017 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT Bar)	54
2018/C 022/72	Sag T-760/17: Sag anlagt den 20. november 2017 — Meesenburg Großhandel mod EUIPO (Triotherm +)	55

2018/C 022/73	Sag T-762/17: Sag anlagt den 21. november 2017 — Grammer mod EUIPO (Gengivelse af en geometrisk figur)	55
2018/C 022/74	Sag T-763/17: Sag anlagt den 21. november 2017 — Septona mod EUIPO — Intersnack Group (welly)	56
2018/C 022/75	Sag T-765/17: Sag anlagt den 23. november 2017 — Kiku mod CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)	56
2018/C 022/76	Sag T-766/17: Sag anlagt den 23. november 2017 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Di-Ka (Lampedesign)	57
2018/C 022/77	Sag T-767/17: Sag anlagt den 23. november 2017 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Briloner Leuchten (Væglampe)	58
2018/C 022/78	Sag T-769/17: Sag anlagt den 20. november 2017 — roelliroelli confectionery schweiz mod EUIPO — Tanner (ALPRAUSCH)	58
2018/C 022/79	Sag T-772/17: Sag anlagt den 27. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)	59
2018/C 022/80	Sag T-773/17: Sag anlagt den 27. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)	60
2018/C 022/81	Sag T-774/17: Sag anlagt den 29. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (C del M)	60
2018/C 022/82	Sag T-777/17: Sag anlagt den 23. november 2017 — Pan mod EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA)	61
2018/C 022/83	Sag T-509/16: Rettens kendelse af 22. november 2017 — Baradel m.fl. mod EIF	62
2018/C 022/84	Sag T-244/17: Rettens kendelse af 17. november 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen	62

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 022/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 13 af 15.1.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 5 af 8.1.2018

EUT C 437 af 18.12.2017

EUT C 424 af 11.12.2017

EUT C 412 af 4.12.2017

EUT C 402 af 27.11.2017

EUT C 392 af 20.11.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 23. november 2017 — Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) og Sace BT SpA mod Europa-Kommissionen og Den Italienske Republik

(Sag C-472/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — eksportkreditforsikring — genforsikringsdækning, der ydes af en offentlig virksomhed til dets datterselskab — kapitaltilførsel til dækning af datterselskabets tab — begrebet statsstøtte — tilregnelser til staten — kriteriet om den private investor)

(2018/C 022/02)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) og Sace BT SpA (ved advokater M. Siragusa og G. Rizza)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, G. Conte og D. Grespan, som befuldmægtigede) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE) og Sace BT SpA bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens dom (tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Bionorica SE (sag C-596/15 P) og Diapharm GmbH & Co. KG (sag C-597/15 P) mod Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-596/15 P og 597/15 P P) ⁽¹⁾

(Appel — folkesundhed — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 13, stk. 3 — liste over godkendte sundhedsanprisninger af fødevarer — botaniske stoffer — suspenderede sundhedsanprisninger — passivitetssøgsmål — artikel 265 TEUF — Europa-Kommissionens stillingtagen — retlig interesse — søgsmålskompetence)

(2018/C 022/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Bionorica SE, Neumarkt (sag C-596/15 P), og Diapharm GmbH & Co. KG, (sag C-597/15 P) (ved Rechtsanwälte M. Weidner, T. Guttat og N. Hußmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Grünheid og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 16. september 2015, Bionorica mod Kommissionen (T-619/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:723), ophæves.
- 2) Det af Bionorica SE anlagte passivitetssøgsmål i sag T-619/14 afvises.
- 3) Appellen i sag C-597/15 P forkastes.
- 4) Bionorica SE og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger såvel i første instans i sag T-619/14 som i appellen i sag C-596/15 P.
- 5) Diapharm GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne vedrørende appellen i sag C-597/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. november 2017 — Robeco Hollands Bezit NV m.fl. mod Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-658/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/39/EF — markeder for finansielle instrumenter — artikel 4, stk. 1, nr. 14) — begrebet »reguleret marked« — anvendelsesområde — system, hvori medvirker dels mæglere, der repræsenterer investorerne, dels agenter for »open end«-investeringsselskaber, der har pligt til at udføre ordrer, som er forbundet med deres fonde)

(2018/C 022/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds og Robeco Property Equities

Sagsøgt: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF skal fortolkes således, at et handelssystem, hvori flere fund agents og mæglere repræsenterer henholdsvis »open end«-investeringsselskaber og investorer, og hvis eneste formål er at hjælpe disse investeringsselskaber ved udførelsen af deres pligt til at gennemføre de af investorerne indgivne købs- og salgsordrer på andele, er omfattet af begrebet »reguleret marked« i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 14.3.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — Président de l'Autorité de la concurrence mod Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE) m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-671/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — artikel 42 TEUF — forordning (EF) nr. 2200/96 — forordning (EF) nr. 1182/2007 — forordning (EF) nr. 1234/2007 — konkurrencebegrænsende praksis — artikel 101 TEUF — forordning nr. 26 — forordning (EF) nr. 1184/2006 — producentorganisationer — sammenslutninger af producentorganisationer — disse organisationers og sammenslutningers opgaver — praksis i form af fastsættelse af minimumssalgspriser — praksis i form af samordning af de mængder, som bliver bragt i omsætning på markedet — praksis i form af udveksling af strategiske oplysninger — det franske marked for julesalat)

(2018/C 022/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Président de l'Autorité de la concurrence

Sagsøgte: Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim'Santerre SARL, Union des endiviers, anciennement Fédération nationale des producteurs d'endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d'endives de France (APEF), Section nationale de l'endive (SNE), Fédération du commerce de l'endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS og Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Konklusion

Artikel 101 TEUF, sammenholdt med artikel 2 i Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer, artikel 11, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugter og grøntsager, artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007, artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1182/2007 af 26. september 2007 om særlige regler for frugt og grøntsager og om ændring af direktiv 2001/112/EF og 2001/113/EF og forordning (EØF) nr. 827/68, (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96, (EF) nr. 2826/2000, (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 318/2006 og ophævelse af forordning (EF) nr. 2202/96, og artikel 122, stk. 1, og artikel 175 og 176 i forordning nr. 1234/2007, som ændret ved Rådets forordning (EF) 491/2009 af 25. maj 2009, skal fortolkes således at:

- former for praksis, som vedrører kollektiv fastsættelse af minimumssalgspriser, samordning af de mængder, der bringes i omsætning på markedet, eller udveksling af strategiske oplysninger, som de i hovedsagen omhandlede ikke kan udelukkes fra anvendelsesområdet for forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler i artikel 101, stk. 1, TEUF, når de er aftalt mellem forskellige producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer såvel som med enheder, der ikke er anerkendt af en medlemsstat med henblik på at virkeliggøre et mål defineret af EU-lovgiver inden for rammerne af den pågældende fælles markedsordning, såsom faglige organisationer, som ikke har status som producentorganisation, som sammenslutning af producentorganisationer eller som brancheorganisation som omhandlet i EU-bestemmelserne
- former for praksis, som vedrører en samordning af priser eller af de mængder, der bringes i omsætning på markedet, eller udveksling af strategiske oplysninger, som de i hovedsagen omhandlede kan udelukkes fra anvendelsesområdet for forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler i artikel 101, stk. 1, TEUF, når de er aftalt mellem medlemmer af den samme producentorganisation eller den samme sammenslutning af producentorganisationer, der er anerkendt af en medlemsstat, og når de er strengt nødvendige med henblik på virkeliggørelsen af det eller de mål, som producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer har fået til opgave at varetage, under overholdelse af EU-bestemmelserne.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Bilbaína de Alquitranes, SA m.fl.

(Sag C-691/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — miljø — forordning (EF) nr. 1272/2008 — klassificering, mærkning og emballering af visse stoffer og visse blandinger — forordning (EU) nr. 944/2013 — klassificering af beg, kultjære-, højtemperaturs- — kategorierne akut toksicitet for vandmiljøet (H400) og kronisk toksicitet for vandmiljøet (H410) — pligt til at udvise omhu — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 022/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved K. Talabér-Ritz og P.J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (ved advokats K. Van Maldegem, C. Mereu og M. Grunchard samt advocate P. Sellar); Det Europæiske Kemikalieagentur (ved N. Herbatschek, W. Broere og M. Heikkilä, som befuldmægtigede) og GrafTech Iberica, SL (ved advokats C. Mereu, K. Van Maldegem og M. Grunchard samt advocate P. Sellar)

Intervenienter til støtte for appellant: Kongeriget Danmark (ved C. Thorning og M.N. Lyshøj, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, J. Möller og R. Kanitz, som befuldmægtigede) og Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, C.S. Schillemans og J. Langer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Bilbaína de Alquitranes SA, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica SA, SGL Carbon GmbH (Tyskland), SGL Carbon GmbH (Østrig), SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG og Tokai erftcarbon GmbH afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, der gav anledning til kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 7. juli 2016, Kommissionen mod Bilbaína de Alquitranes m.fl. (C-691/15 P-R, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:597).
- 3) Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Nederlandene bærer hver deres egne omkostninger.
- 4) GrafTech Iberica SL og Det Europæiske Kemikalieagentur bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — British Airways plc mod Europa-Kommissionen

(Sag C-122/16 P) (¹)

(Appel — konkurrence — karteller — det europæiske marked for luftfragt — afgørelse fra Kommissionen om aftaler og samordnet praksis vedrørende flere aspekter af priser for luftfragttjenester — begrundelsesmangel — anbringende om en ufravigelig procesforudsætning efterprøvet ex officio af Den Europæiske Unions retsinstanser — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — påstand i stævningen i første instans om delvis annullation af den omtvistede afgørelse — forbud mod, at Den Europæiske Unions Ret annullerer den omtvistede afgørelse i sin helhed — artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — adgang til effektive retsmidler)

(2018/C 022/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: British Airways plc (J. Turner, QC, og barrister R. O'Donoghue på vegne af solicitor A. Lyle-Smythe)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og A. Dawes, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) *British Airways plc* betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. november 2017 — Toufik Lounes mod Secretary of State for the Home Department (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-165/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 21 TEUF — direktiv 2004/38/EF — berettigede personer — dobbelt statsborgerskab — unionsborger, der har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten og samtidig bevaret sit oprindelige statsborgerskab — opholdsret i denne medlemsstat for en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til unionsborgeren)

(2018/C 022/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toufik Lounes

Sagsøgt: Secretary of State for the Home Department

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at i en situation, hvor en unionsborger har udøvet sin ret til fri bevægelighed ved i henhold til dette direktivs artikel 7, stk. 1, eller artikel 16, stk. 1, at indrejse og tage ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, og herefter har opnået statsborgerskab i denne anden medlemsstat, samtidig med at vedkommende ligeledes har bevaret sit oprindelige statsborgerskab, og flere år senere har giftet sig med en tredjelandsstatsborger, med hvem vedkommende fortsat er bosiddende i værtsmedlemsstaten, har den pågældende tredjelandsstatsborger ikke en afledt ret til ophold i den sidstnævnte medlemsstat på grundlag af bestemmelserne i det nævnte direktiv. Denne tredjelandsstatsborger kan imidlertid have en sådan opholdsret i henhold til artikel 21, stk. 1, TEUF på betingelser, som ikke må være strengere end de betingelser, der er fastsat i direktiv 2004/38 for at indrømme en sådan afledt opholdsret til en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed ved at tage fast ophold i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. november 2017 — Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri) mod Nachalnik na Mitnitsa Burgas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-224/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — ekstern forsendelse — godstransport på grundlag af et TIR-carnet — artikel 267 TEUF — Domstolens kompetence til at fortolke TIR-konventionens artikel 8 og 11 — manglende afslutning af TIR-transaktionen — den garanterende organisations hæftelse — TIR-konventionens artikel 8, stk. 7 — forpligtelse til så vidt muligt at forlange indfrielse hos den (eller de) direkte ansvarlige person(er), før der rettes krav mod den garanterende organisation — forklarende bemærkninger bilagt TIR-konventionen — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 457, stk. 2. — EF-toldkodeksen — artikel 203 og 213 — personer, der har erhvervet eller opbevaret varerne, idet de vidste eller med rimelighed burde have vidst, at de var blevet unddraget toldtilsyn)

(2018/C 022/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Burgas

Konklusion

- 1) Domstolen har kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af artikel 8 og 11 i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, der blev undertegnet i Genève den 14. november 1975 og godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78 af 25. juli 1978, som ændret og offentliggjort i konsolideret form ved Rådets afgørelse 2009/477/EF af 28. maj 2009.
- 2) Artikel 8, stk. 7, i toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter, der blev godkendt på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne ved forordning nr. 2112/78, som ændret og offentliggjort i konsolideret form ved Rådets afgørelse 2009/477, skal fortolkes således, at toldmyndighederne i en situation som den i hovedsagen omhandlede har opfyldt deres forpligtelse i medfør af denne bestemmelse til så vidt muligt at forlange indfrielse af de pågældende indførselstold- og afgiftsbeløb hos indehaveren af TIR-carnetet i dennes egenskab af direkte ansvarlig person herfor, før der rettes krav mod den garanterende organisation.
- 3) Artikel 203, stk. 3, tredje led, og artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at den omstændighed, at en modtager har erhvervet eller opbevaret varer, om hvilke han vidste, at de var transporteret på grundlag af et TIR-carnet, og den omstændighed, at det ikke er konstateret, at disse varer er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, ikke i sig selv er tilstrækkelige til at antage, at en sådan modtager vidste eller med rimelighed burde have vidst, at varerne var blevet unddraget toldtilsyn i den første af disse bestemmelsers forstand, således at den pågældende skal anses for solidarisk hæftende for toldskylden i henhold til den anden af disse bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — Enzo Di Maura mod Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Siracusa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Siracusa — Italien)

(Sag C-246/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — beskatningsgrundlag — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 11, punkt C, stk. 1, andet afsnit — begrænsning af retten til nedsættelse af beskatningsgrundlaget i tilfælde af medkontrahentens manglende betaling — medlemsstaternes skønsmargen ved gennemførelsen — proportionaliteten med hensyn til varigheden af den erhvervsdrivendes forfinansiering)

(2018/C 022/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Di Maura

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Siracusa

Konklusion

Artikel 11, punkt C, stk. 1, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan gøre en nedsættelse af beskatningsgrundlaget for momsen betinget af en forgæves gennemførelse af en insolvensprocedure, når en sådan procedure kan vare mere end ti år.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 16. november 2017 — Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-250/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — voldgiftsbestemmelse — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — tilbagebetaling af en del af de beløb, der er udbetalt til appellantten — faste godtgørelser)

(2018/C 022/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (ved Rechtsanwalt M. Núñez Müller)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche og F. Moro, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. november 2017 — Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston mod T. G. Brosnan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-251/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 4, stk. 3, litra a), og artikel 13, punkt B, litra g) — fritagelse for levering af bygninger med tilhørende jord, med undtagelse af de i artikel 4, stk. 3, litra a), nævnte — princip om forbud mod misbrug — anvendelse, når der ikke findes nationale bestemmelser, som gennemfører princippet — retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2018/C 022/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Sagsøgt: T.G. Brosnan

Konklusion

- 1) Princippet om forbud mod misbrug skal fortolkes således, at det — uanset, om der findes en national foranstaltning, der giver dette princip virkning i den nationale retsorden — kan anvendes direkte med henblik på at nægte fritagelse for merværdiafgift ved et salg af fast ejendom som det i hovedsagen omhandlede, der er foretaget før afsigelsen af dom af 21. februar 2006, Halifax m.fl. (C-255/02, EU:C:2006:121), uden at retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er til hinder herfor.
- 2) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor transaktioner som de i hovedsagen omhandlede skal omdefinieres under anvendelse af princippet om forbud mod misbrug, kan de dele af disse transaktioner, som ikke udgør et sådant misbrug, være merværdiafgiftspligtige på grundlag af de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, der fastsætter en sådan afgiftspligt.
- 3) Princippet om forbud mod misbrug skal fortolkes således, at der med henblik på, på grundlag af præmis 75 i dom af 21. februar 2006, Halifax m.fl. (C-255/02, EU:C:2006:121), at fastslå, om det væsentlige formål med de i hovedsagen omhandlede transaktioner er at opnå en afgiftsfordel, skal tages hensyn til formålet med de lejeaftaler, der lå forud for salget af de i hovedsagen omhandlede ejendomme isoleret set.
- 4) Princippet om forbud mod misbrug skal fortolkes således, at levering af fast ejendom, som de i hovedsagen omhandlede leveringer, kan indebære opnåelsen af en afgiftsfordel i strid med formålet med de relevante bestemmelser i sjette direktiv 77/388/EØF, når den pågældende faste ejendom, før salget heraf til tredjemand, endnu ikke var taget faktisk i brug af sin ejer eller lejer. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om dette er tilfældet i tvisten i hovedsagen.

- 5) Princippet om forbud mod misbrug skal fortolkes således, at det skal finde anvendelse i en situation som den i hovedsagen omhandlede, der vedrører en eventuel fritagelse for merværdiafgift af en transaktion om levering af fast ejendom.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — sag anlagt af A Oy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-292/16) ⁽¹⁾

(»Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — direkte beskatning — selskabsskat — direktiv 90/434/EØF — artikel 10, stk. 2 — tilførsel af aktiver — ikke-hjemmehørende fast driftssted, der i forbindelse med en tilførsel af aktiver overføres til et ligeledes ikke-hjemmehørende modtagende selskab — retten for den medlemsstat, hvori det indskydende selskab er hjemmehørende, til at beskatte overskud eller kapitalvinding af dette driftssted, som er opstået som følge af tilførslen af aktiver — national lovgivning, som fastsætter omgående beskatning af overskuddet eller kapitalvindingen i det år, hvor overdragelsen har fundet sted — opkrævning af den skyldige skat som indkomst i det skatteår, hvor tilførslen af aktiver har fundet sted)

(2018/C 022/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Oy

Konklusion

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som i tilfælde af, at et hjemmehørende selskab i forbindelse med tilførsel af aktiver overdrager et ikke-hjemmehørende fast driftssted til et ligeledes ikke-hjemmehørende selskab, for det første fastslår, at der skal ske umiddelbar beskatning af den kapitalvinding, der følger af denne transaktion, og for det andet ikke tillader udskudt opkrævning af den skyldige skat, skønt der i en tilsvarende national situation først ville ske beskatning af en sådan kapitalvinding ved salg af de tilførte aktiver, for så vidt som denne lovgivning ikke giver mulighed for en udskudt opkrævning af en sådan skat.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. november 2017 — Kozuba Premium Selection sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-308/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 12, stk. 1 og 2 — artikel 135, stk. 1, litra j) — afgiftspligtige transaktioner — fritagelse i forbindelse med levering af bygninger — begrebet »første indflytning« — begrebet »ombygning«)

(2018/C 022/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Konklusion

Artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 135, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EØF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, som gør fritagelse for merværdiafgift vedrørende levering af bygninger betinget af, at den første indflytning heri kan anses for at være sket under gennemførelse af en afgiftspligtig transaktion. De samme bestemmelser skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en sådan national bestemmelse, som gør samme fritagelse betinget af, at de afholdte udgifter ikke har oversteget 30 % af bygningens nyværdi, såfremt nævnte begreb »forbedring« skal fortolkes på samme måde som begrebet »ombygning«, der findes i artikel 12, stk. 2, i direktiv 2006/112, dvs. således at den omhandlede bygning skal have undergået væsentlige ændringer med henblik på at ændre anvendelsen heraf eller at ændre betingelserne for anvendelsen heraf betydeligt.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. november 2017 — Rochus Geissel, som likvidator for RGEX GmbH i.L. mod Finanzamt Neuss (sag C-374/16), og Finanzamt Bergisch Gladbach mod Igor Butin (sag C-375/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-374/16 og C-375/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), og artikel 226, nr. 5) — fradrag for indgående afgift — oplysninger, som obligatorisk skal anføres på fakturaen — den afgiftspligtige persons berettigede forventning om en fradragsret)

(2018/C 022/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rochus Geissel, som likvidator for RGEX GmbH i.L. (sag C-374/16) og Finanzamt Bergisch Gladbach (sag C-375/16)

Sagsøgte: Finanzamt Neuss (sag C-374/16) og Igor Butin (sag C-375/16)

Konklusion

Artikel 168, litra a), og artikel 178, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med dette direktivs artikel 226, nr. 5), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der gør udøvelsen af retten til at fradrage den indgående moms betinget af, at der på fakturaen anføres adressen på det sted, hvor fakturaudstederen udøver sin økonomiske aktivitet.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 23. november 2017 — Salvador Benjumea Bravo de Laguna mod Esteban Torras Ferrazzuolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-381/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 207/2009 — EU-varemærker — artikel 16 — varemærker som genstand for ejendomsret — EU-varemærkets ligestilling med et nationalt varemærke — artikel 18 — overdragelse af varemærke, der er registreret for en agent eller repræsentant for den, der er indehaver af varemærket — national bestemmelse, der giver mulighed for at anlægge søgsmål om overdragelse af ejendomsretten til et nationalt varemærke, som er registreret i strid med indehaverens rettigheder eller tilsidesætter en retlig eller kontraktlig forpligtelse — forenelighed med forordning nr. 207/2009)

(2018/C 022/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Salvador Benjumea Bravo de Laguna

Sagsøgt: Esteban Torras Ferrazzuolo

Konklusion

Artikel 16 og 18 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om [EU]-varemærker skal fortolkes således, at de med hensyn til et EU-varemærke ikke er til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en person, der har lidt skade ved registreringen af et varemærke, som er søgt registreret i strid med dennes rettigheder, eller ved en tilsidesættelse af en retlig eller kontraktlig forpligtelse, kan gøre krav på overdragelse af ejendomsretten til det nævnte varemærke, forudsat at den pågældende situation ikke henhører under de situationer, der er omfattet af denne forordnings artikel 18.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 23. november 2017 — »CHEZ Elektro Bulgaria« AD mod Yordan Kotsev (sag C-427/16) og »FrontEx International« EAD mod Emil Yanakiev (sag C-428/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonon sad — Bulgarien)

(Forenede sager C-427/16 og C-428/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — fri udveksling af tjenesteydelser — en sammenslutning af advokatvirksomheders fastsættelse af minimumsstørrelsen af salærer — forbud for en ret mod at pålægge godtgørelse af et salær, som er mindre end disse mindstebeløb — national lovgivning, der betragter merværdiafgift (moms) som en del af prisen for en ydelse, der er udført i forbindelse med udøvelse af et liberalt erhverv)

(2018/C 022/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonon sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: »CHEZ Elektro Bulgaria« AD (sag C-427/16) og »FrontEx International« EAD (sag C-428/16)

Sagsøgte: Yordan Kotsev (sag C-427/16) og Emil Yanakiev (sag C-428/16)

Konklusion

- 1) Artikel 101, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der på den ene side ikke tillader en advokat og dennes klient at blive enige om et vederlag, der er mindre end den i en bekendtgørelse fra en sammenslutning af advokatvirksomheder som Vissh advokatski savet (det øverste advokatråd, Bulgarien) fastsatte minimumsstørrelse, idet denne advokat ellers kan pålægges disciplinære foranstaltninger, og på den anden side ikke bemyndiger retten til at pålægge godtgørelse af et salær, som er mindre end dette mindstebeløb, kan begrænse konkurrencen inden for det indre marked som omhandlet i artikel 101, stk. 1, TEUF. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om en sådan lovgivning under hensyn til den måde, hvorpå den konkret gennemføres, reelt opfylder lovlige formål, og om de således pålagte begrænsninger er begrænset til det, der er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af disse lovlige formål.
- 2) Artikel 101, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU og Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter juridiske personer og enkeltmandsvirksomheder af en national ret tilkendes godtgørelse af advokatsalærer, såfremt de repræsenteres af en juridisk rådgiver.
- 3) Artikel 78, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter merværdiafgiften anses for en uadskillelig del af registrerede advokaters salær, hvis dette har den virkning, at disse salærer pålægges dobbelt merværdiafgift.

(¹) EUT C 371 af 10.10.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. november 2017 — Entertainment Bulgaria System EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-507/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — direktiv 2006/112/EF — artikel 168, litra a), artikel 169, litra a), artikel 214, stk. 1, litra d) og e), samt artikel 289 og 290 — fradragsberettigelse for skyldig eller betalt indgående merværdiafgift (moms) — udgående transaktioner gennemført i andre medlemsstater — afgiftsfrigælsesordning i den medlemsstat, hvor fradragsretten udøves)

(2018/C 022/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Entertainment Bulgaria System EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret, med den begrundelse, at denne er merværdiafgiftsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162. Derimod skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og der er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrence — artikel 101 TEUF — aftale mellem virksomheder — forretningsrelationer mellem tankstationsoperatører og olieselskaber — langvarig eksklusiv købsaftale vedrørende brændstoffer — beslutning, hvorved Europa-Kommissionen erklærer en virksomheds tilsagn bindende — omfanget af nationale domstoles binding til en beslutning om tilsagn fra Kommissionen — artikel 9, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003)

(2018/C 022/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gasorba SL, Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González

Sagsøgt: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Konklusion

Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] skal fortolkes således, at en beslutning om tilsagn, der er vedtaget af Europa-Kommissionen vedrørende visse aftaler mellem virksomheder i henhold til forordningens artikel 9, stk. 1, ikke er til hinder for, at de nationale domstole kan foretage en undersøgelse af, om de pågældende aftaler er i overensstemmelse med konkurrencereglerne, og i givet fald kan fastslå, at aftalerne er ugyldige i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Appel iværksat den 14. juli 2017 af Vilislav Andreev Kaleychhev til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 22. juni 2017 i sag T-58/17, Kaleychhev mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

(Sag C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Vilislav Andreev Kaleychhev (ved адвокат K. Mladenova)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol

Ved kendelse af 22. november 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 31. juli 2017 — Benedikt Brisch mod TUIfly GmbH

(Sag C-455/17)

(2018/C 022/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Benedikt Brisch

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 21. september 2017 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 31. juli 2017 — Gabriela Verena Glanzmann m.fl. mod Deutsche Lufthansa AG

(Sag C-456/17)

(2018/C 022/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann og Loris Glanzmann

Sagsøgt: Deutsche Lufthansa AG

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 6. oktober 2017 slettet fra Domstolens register.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 7. august 2017 —
Teresa Coria Garcia m.fl. mod Austrian Airlines AG**

(Sag C-470/17)

(2018/C 022/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria og Miriam Coria Garcia

Sagsøgt: Austrian Airlines AG

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 25. oktober 2017 slettet fra Domstolens register.

**Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette
Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-346/14 DEP, Yanukovych mod Rådet**

(Sag C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved advokat M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Viktor Fedorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union, Republikken Polen og Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 23. november 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) afvist appellen.

**Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette
Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-347/14 DEP, Yanukovych mod Rådet**

(Sag C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved Advocate M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Olga Stanislavivna Yanukovych, i egenskab af arving til Viktor Viktorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 23. november 2017 afvist appellen.

Appel iværksat den 19. september 2017 af Ukraine til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 19. juli 2017 i sag T-348/14 DEP, Yanukovych mod Rådet

(Sag C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Ukraine (ved advocate M. Kostytska)

De andre parter i appelsagen: Oleksandr Viktorovych Yanukovych, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Domstolen (Tiende Afdeling) har ved kendelse af 23. november 2017 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 2. oktober 2017 — Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Sag C-577/17)

(2018/C 022/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Appelant: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Procesdeltagere: Clinton Osas Alake alias Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo og Prince Nomamidobo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan den anmodede — og ifølge kriterierne i Dublin III-forordningens ⁽¹⁾ kapitel III ansvarlige — medlemsstat lovligt efterkomme en anmodning om tilbagetagelse i henhold til Dublin III-forordningens artikel 23, stk. 1, selv i det tilfælde, hvor den i Dublin III-forordningens artikel 25, stk. 1, fastsatte tidsfrist allerede er udløbet, og den anmodede medlemsstat tidligere rettidigt har afslået anmodningen om tilbagetagelse og også rettidigt har afvist en anmodning om fornyet behandling på grundlag af gennemførelsesforordningens ⁽²⁾ artikel 5, stk. 2?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

- 2) Når den medlemsstat, der er ansvarlig ifølge kriterierne i Dublin III-forordningens kapitel III, rettidigt har afslået anmodningen om tilbagetagelse, skal den anmodende medlemsstat, hvortil den nye ansøgning er indgivet, da behandle denne ansøgning for at sikre, at ansøgningen bliver behandlet af en medlemsstat i henhold til Dublin III-forordningens artikel 3, stk. 1?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2.9.2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT 2009, L 222, s. 3).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien)
den 10. oktober 2017 — Prenatal S.A. mod Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña
(T.E.A.R.C.)**

(Sag C-589/17)

(2018/C 022/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prenatal S.A.

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens beslutning COM (2008) 6317 final af 3. november 2008 om indførsel af tekstilvarer med angivet oprindelse i Jamaica (sag REM 03/07), der fastslår, at det er berettiget at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, og at det ikke er berettiget at meddele fritagelse for disse afgifter i et konkret tilfælde, i strid med EU-retten, navnlig med EF-toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), og artikel 239?
- 2) Når der anmodes om fritagelse for toldafgifter, og Kommissionen meddeler en afgørelse om, at den foreliggende sag frembyder faktiske og retlige forhold, der kan sammenlignes med dem, der forelå i en tidligere sag, som Kommissionen allerede har afgjort, eller en afgørelse om, at Kommissionen allerede har fået forelagt en sammenlignelig sag, der er under behandling, skal det da antages, at disse afgørelser er retsakter, der er bindende for myndighederne i den medlemsstat, hvori anmodningen om fritagelse for toldafgifter er indgivet, og som derfor kan gøres til genstand for prøvelse iværksat af den, der har anmodet om fritagelsen (artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾) eller om ikke at bogføre disse afgifter [nævnte forordnings artikel 220, stk. 2, litra b)]?
- 3) Såfremt der ikke er tale om en afgørelse fra Kommissionen med et juridisk bindende indhold, tilkommer det da de nationale myndigheder at undersøge, om der i den pågældende sag er sådanne sammenlignelige faktiske og retlige forhold?
- 4) I bekræftende tilfælde, og hvis en sådan undersøgelse er blevet foretaget og har ført til den konklusion, at der ikke foreligger sådanne forhold, skal artikel 905, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks da finde anvendelse, og skal Kommissionen følgelig træffe en afgørelse, der er juridisk bindende for de nationale myndigheder?

⁽¹⁾ EFT 1992, L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1993, L 253, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 16. oktober
2017 — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie m.fl.**

(Sag C-597/17)

(2018/C 022/29)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten m.fl., Plast.Surg. m.fl. og Belgian Society for Private Clinics m.fl.

Sagsøgt: Ministerraad

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 132, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at den deri nævnte fritagelse i henhold til denne bestemmelse både med hensyn til konventionelle og ikke-konventionelle behandlingsformer er forbeholdt personer, der udfører lægegering eller dertil knyttede erhverv, som er omfattet af den nationale lovgivning om sundhedsplejeerhverv, og som opfylder kravene i henhold til denne nationale lovgivning, og at personer, der ikke opfylder disse krav, men er medlemmer af en faglig sammenslutning af kiropaktorer og osteopater og opfylder de krav, som denne sammenslutning stiller, er afskåret herfra?
2. Skal artikel 132, stk. 1, litra b), c) og e), artikel 134 og artikel 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med nr. 3 og 4 i bilag III til dette direktiv, navnlig henset til princippet om afgiftsneutralitet, fortolkes således,
 - a) at de er til hinder for en national bestemmelse, der fastsætter en nedsat momssats, som finder anvendelse på lægemidler og medicinsk udstyr, der ordineres i anledning af et indgreb eller en behandling af terapeutisk karakter, mens lægemidler og medicinsk udstyr, der ordineres i anledning af et indgreb eller en behandling af rent æstetisk karakter og er nært knyttet dertil, pålægges den normale momssats,
 - b) eller således, at de tillader henholdsvis foreskriver, at de to førnævnte tilfælde behandles ens?
3. Påhviler det Grondwettelijk Hof [forfatningsdomstol] midlertidigt at opretholde virkningerne af de [...] bestemmelser, der skal annulleres, samt af de bestemmelser, der eventuelt skal annulleres helt eller delvist, såfremt det af besvarelsen af det første og det andet præjudicielle spørgsmål skulle fremgå, at de er i strid med EU-lovgivningen, for at give lovgiver mulighed for at bringe dem i overensstemmelse med denne lovgivning?

⁽¹⁾ EUT 2006, L. 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 16. oktober 2017 — A-Fonds mod Inspecteur van de Belastingdienst

(Sag C-598/17)

(2018/C 022/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A-Fonds

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en udvidelse af rækkevidden af en eksisterende skatteordning, som følge af at en skattepligtig med føje har påberåbt sig retten til frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), forstås som en ny støtteforanstaltning, der ændrer en eksisterende støtte?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er den nationale rets udøvelse af opgaven i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF til hinder for, at den skattepligtige tildeles en skattefordel, som den skattepligtige gør krav på i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), eller skal Kommissionen underrettes om en påtænkt retsafgørelse om tildeling af denne fordel, eller skal den nationale ret foretage eller træffe nogen anden handling eller foranstaltning i betragtning af den tilsynsopgave, den har fået tildelt i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 18. oktober 2017 — Dirk Harms, m.fl. mod Vueling Airlines SA

(Sag C-601/17)

(2018/C 022/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms og Emma-Matilda Harms, de fire sidstnævnte repræsenteret ved deres forældre Dirk Harms und Ann-Kathrin Harms

Sagsøgt: Vueling Airlines SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal udtrykket »refusion i henhold til reglerne i artikel 7, stk. 3, af den fulde købspris for billetten« i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), i forordning nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at der dermed menes det beløb, som passageren har betalt for den pågældende flybillet, eller skal der tages udgangspunkt i det beløb, som det sagsøgte luftfartsselskab faktisk har modtaget, når der i forbindelse med reservationen gøres brug af en formidlervirksomhed, som indkasserer forskellen mellem det beløb, som passageren betaler, og det beløb, som luftfartsselskabet modtager, uden at offentliggøre dette?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varchoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 23. oktober 2017 — PM mod AH

(Sag C-604/17)

(2018/C 022/32)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varchoven kasatsionen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PM

Sagsøgt: AH

Præjudicielt spørgsmål

Tillader forordning nr. 2201/2003 ⁽¹⁾, at en ret i en medlemsstat, som i henhold til forordningens artikel 3 har kompetence til at træffe afgørelse i skilsmisssager, behandler sager om forældreansvar samtidig med begæringen om skilsmisse, selv om betingelserne i forordningens artikel 8 og 12 ikke er opfyldte, når retten i henhold til national ret i denne medlemsstat er forpligtet til ex officio at træffe afgørelse om udøvelsen af forældrerettigheder, besøgsretten, underholdsbidraget og brugen af den fælles bolig?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT 2003, L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 20. oktober 2017 — IBA Molecular Italy Srl mod Azienda ULSS n. 3 m.fl.

(Sag C-606/17)

(2018/C 022/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IBA Molecular Italy Srl

Sagsøgte: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute og Ospedale dell'Angelo di Mestre

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter anvendelsesområdet for de EU-retlige bestemmelser om tildeling af bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og vareindkøbskontrakter, og navnlig artikel 1 og 2 i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾, også komplekse transaktioner, hvormed en ordregivende offentlig myndighed sigter mod direkte at tildele en bestemt økonomisk aktør en formålsbestemt finansiering, der udelukkende er bestemt til fremstilling af produkter, som gratis og uden afholdelse af en yderligere udbudsprocedure skal leveres til forskellige myndigheder, der er fritaget for betaling af enhver form for vederlag til den førnævnte leverandør? Er de nævnte EU-retlige bestemmelser i konsekvens heraf til hinder for nationale bestemmelser, der tillader direkte tildeling af en formålsbestemt finansiering, der er bestemt til fremstilling af produkter, som uden afholdelse af en yderligere udbudsprocedure skal leveres til forskellige myndigheder, der er fritaget for betaling af enhver form for vederlag til den førnævnte leverandør?
- 2) Er de EU-retlige bestemmelser om tildeling af bygge- og anlægskontrakter, tjenesteydelseskontrakter og vareindkøbskontrakter, og navnlig artikel 1 og 2 i direktiv 2004/18/EF, samt artikel 49, 56, 105 ff. i traktaten om Den Europæiske Union til hinder for nationale bestemmelser, der sidestiller private »klassificerede« sygehuse med offentlige sygehuse — idet disse sygehuse omfattes af systemet for den offentlige nationale sundhedsplanlægning, der reguleres af særlige aftaler, som adskiller sig fra almindelige akkrediteringsforhold med andre private aktører, der indgår i systemet for levering af sundhedsydelser — selv om kravene vedrørende anerkendelse som offentligretligt organ og forudsætningerne for direkte tildeling i overensstemmelse med in house-tildelingsordningen ikke er opfyldt, og derfor undtager dem fra de nationale og EU-retlige bestemmelser om offentlige kontrakter, selv om disse aktører får til opgave gratis at fremstille og levere specifikke produkter, der er nødvendige for leveringen af sundhedsydelser til offentlige sundhedsfaciliteter, og samtidigt modtager en offentlig finansiering, som er nødvendig for gennemførelsen af disse leveringer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 24. oktober 2017 —
Federazione Italiana Golf (FIG) mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT og Ministero
dell'Economia e delle Finanze**

(Sag C-612/17)

(2018/C 022/34)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federazione Italiana Golf (FIG)

Sagsøgte: Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet« i henhold til nr. 20.15 i forordning nr. 549/2013 ⁽¹⁾ (det såkaldte ENS 2010-system) forstås i bred forstand, således at det også omfatter beføjelsen til at udstede idrætsmæssige retningslinjer (såkaldt soft law) og den beføjelse, der er fastsat i loven, med henblik på erhvervelse af status som juridisk person og handlebeføjelser i idrætssektoren, hvilke beføjelser alle italienske nationale idrætsforbund normalt har?
- 2) Skal den generelle kontrolindikator i henhold til nr. 20.15 i forordning nr. 549/2013/EU (ENS 2010) (beføjelser til »at bestemme en institutionel enheds generelle politik eller strategi«) forstås i materiel forstand som evnen til at dirigere, forpligte og udøve indflydelse på nonprofitinstitutionens administrative forvaltning, eller kan det forstås i en ikke-teknisk forstand således, at det også omfatter andre beføjelser til eksternt tilsyn end dem, der er fastsat i de særlige kontrolindikatorer i henhold til litra a), b), c), d) og e) i nr. 20.15 (såsom eksempelvis beføjelser til at godkende regnskaber, udpege revisorer og godkende vedtægter og anden form for regulering, idrætsmæssige retningslinjer eller anerkendelse af idrætsgrene)?
- 3) Kan der på grundlag af bestemmelserne i nr. 20.15, 4 125 og 4 126 i forordning nr. 549/2013/EU (ENS 2010) tages hensyn til kontingenterne ved afgørelsen af, om der foreligger offentlig kontrol og i samme forbindelse til en præcisering af, om disse kontingenters størrelse, sammen med andre indtægter, på baggrund af den konkrete sags særlige omstændigheder kan godtgøre, at nonprofitinstitutionen har en betydelig grad af selvbestemmelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21.5.2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 24. oktober 2017 —
Federazione Italiana Sport Equestri (FISE) mod Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT**

(Sag C-613/17)

(2018/C 022/35)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Sagsøgt: Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »offentlige foranstaltninger i form af generelle bestemmelser, der gælder for alle enheder, som udøver samme aktivitet« i henhold til nr. 20.15 i forordning nr. 549/2013 ⁽¹⁾ (det såkaldte ENS 2010-system) forstås i bred forstand, således at det også omfatter beføjelsen til at udstede idrætsmæssige retningslinjer (såkaldt soft law) og den beføjelse, der er fastsat i loven, med henblik på erhvervelse af status som juridisk person og handlebeføjelser i idrætssektoren, hvilke beføjelser alle italienske nationale idrætsforbund normalt har?
- 2) Skal den generelle kontrolindikator i henhold til nr. 20.15 i forordning nr. 549/2013/EU (ENS 2010) (beføjelser til »at bestemme [en institutionel enheds] generelle politik eller strategi«) forstås i materiel forstand som evnen til at dirigere, forpligte og udøve indflydelse på nonprofitinstitutionens administrative forvaltning, eller kan det forstås i en ikke-teknisk forstand således, at det også omfatter andre beføjelser til eksternt tilsyn end dem, der er fastsat i de særlige kontrolindikatorer i henhold til litra a), b), c), d) og e) i nr. 20.15 (såsom eksempelvis beføjelser til at godkende regnskaber, udpege revisorer og godkende vedtægter og anden form for regulering, idrætsmæssige retningslinjer eller anerkendelse af idrætsgrene)?
- 3) Kan der på grundlag af bestemmelserne i nr. 20.15, 4 125 og 4 126 i forordning nr. 549/2013/EU (ENS 2010) tages hensyn til kontingenterne ved afgørelsen af, om der foreligger offentlig kontrol og i samme forbindelse til en præcisering af, om disse kontingenters størrelse, sammen med andre indtægter, på baggrund af den konkrete sags særlige omstændigheder kan godtgøre, at nonprofitinstitutionen har en betydelig grad af selvbestemmelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21.5.2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EØS-relevant tekst) (EUT L 174, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal correctionnel de Foix (Frankrig) den 26. oktober 2017 — Den offentlige anklager mod Mathieu Blaise m.fl.

(Sag C-616/17)

(2018/C 022/36)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal correctionnel de Foix

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Den offentlige anklager

Sagsøgte: Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter og Pierre André Garcia

Den anden part: Espace Émeraude

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾ i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer?

- 2) Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporterne om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder?
- 3) Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt?
- 4) Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?

⁽¹⁾ EUT L 309, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'Instance de Limoges (Frankrig) den
30. oktober 2017 — BNP Paribas Personal Finance SA der er indtrådt i selskabet Solfeas rettigheder
mod Roger Ducloux og Josée Ducloux, født Lecay**

(Sag C-618/17)

(2018/C 022/37)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'Instance de Limoges

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BNP Paribas Personal Finance SA der er indtrådt i selskabet Solfeas rettigheder

Sagsøgt: Roger Ducloux og Josée Ducloux, født Lecay

Præjudicielt spørgsmål

Betyder den regel, der følger af direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 ⁽¹⁾ og af direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 ⁽²⁾, hvorefter »[b]eregningens resultat angives med mindst én decimal nøjagtighed. Hvis næste decimal er 5 eller derover, forhøjes den bestemmende decimal med én«, at årlige omkostninger i procent, der er oplyst til 5,95 %, kan anses for at være korrekt, selv om de reelle årlige omkostninger i procent er på 5,97377 %?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16.2.1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (EFT L 101, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 3. november 2017 — Ministerio de Defensa mod Ana de Diego Porras

(Sag C-619/17)

(2018/C 022/38)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Ministerio de Defensa

Den anden part i sagen: Ana de Diego Porras

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indeholdt i bilaget til direktiv 1999/70 ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter nogen godtgørelse ved ophøret af en tidsbegrænset vikaransættelseskontrakt indgået med henblik på at afløse en anden arbejdstager, der har ret til at vende tilbage til den samme stilling, når kontrakten ophører på grund af, at den arbejdstager, som afløses, genindtræder i stillingen, men derimod fastsætter en godtgørelse, når ansættelseskontrakten ophører af andre grunde, som er fastsat i lovgivningen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er en foranstaltning som den, der er indført af den spanske lovgiver, som består i at fastsætte en godtgørelse på 12 dages løn for hvert års ansættelse, som modtages af arbejdstageren ved en midlertidig ansættelses udløb, da omfattet af anvendelsesområdet for rammeaftalens § 5, selv om den midlertidige ansættelse har været begrænset til en enkelt kontrakt?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er en lovbestemmelse, hvorefter tidsbegrænset ansatte arbejdstagere ved ansættelsens udløb modtager en godtgørelse på 12 dages løn for hvert års ansættelse, men som udelukker tidsbegrænset ansatte arbejdstagere fra denne godtgørelse, når ansættelseskontrakten er indgået som en vikaransættelseskontrakt med henblik på at afløse en arbejdstager, der har ret til at vende tilbage til den samme stilling, da i strid med rammeaftalens § 5?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Székesfehérvári Törvényszék (Ungarn) den 2. november 2017 — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mod Fővárosi Törvényszék

(Sag C-620/17)

(2018/C 022/39)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Székesfehérvári Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Sagsøgt: Fővárosi Törvényszék

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser (navnlig artikel 4, stk. 3, TEU og kravet om ensartet fortolkning), som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol, særligt i dommen afsagt i Köbler-sagen, fortolkes således, at en konstatering af, at en ret i en medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan appelleres, er erstatningsansvarlig for en dom, der er i strid med EU-retten, alene kan støttes på national ret eller på de i national ret fastsatte kriterier, og i benægtende fald skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser, navnlig de af Den Europæiske Unions Domstol fastsatte tre kriterier i Köbler-dommen for at fastslå en »stats« ansvar, da fortolkes således, at opfyldelsen af betingelserne for en medlemsstats ansvar som følge af denne stats domstoles tilsidesættelse af EU-retten skal vurderes i henhold til national ret?
- 2) Skal de grundlæggende EU-retlige principper og bestemmelser (navnlig artikel 4, stk. 3, TEU og kravet om ensartet fortolkning), særligt i dommene afsagt af Den Europæiske Unions Domstol vedrørende medlemsstatens ansvar i bl.a. sagerne Francovich, Brasserie du pêcheur og Köbler, fortolkes således, at retskraften af domme, som er i strid med EU-retten, og som er afsagt af en ret i medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan appelleres, udelukker, at det fastslås, at medlemsstaten er erstatningsansvarlig?
- 3) Henset til direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EØF ⁽¹⁾, og til direktiv 92/13/EØF ønskes det oplyst, om fremgangsmåderne ved klager vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter, der overstiger de EU-retlige tærskelværdier, og domstolsprøvelsen af den administrative afgørelse, der er truffet i denne sag, er relevante med henblik på EU-retten, og i bekræftende fald om EU-retten og Den Europæiske Unions Domstols praksis (bl.a. dommene afsagt i sagerne Kühne & Heitz, Kapferer og navnlig i sagen Impresa Pizzarotti) angående behovet for som ekstraordinært søgsmål at tillade fornyet prøvelse, der udledes af national ret vedrørende domstolsprøvelse af den administrative afgørelse, som er truffet i den pågældende klagesag i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, er relevante?
- 4) Skal direktiverne vedrørende klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (dvs. direktiv 89/665/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EF, og direktiv 92/13/EØF) fortolkes således, at en national lovgivning, hvorefter de nationale retter, der påkender hovedsagen, kan undlade at tage hensyn til en omstændighed, der skal undersøges i henhold til en dom fra Den Europæiske Unions Domstol — afsagt som led i en præjudiciel forelæggelse inden for rammerne af en klageprocedure i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — er i overensstemmelse med disse direktiver, når denne omstændighed ikke tages i betragtning af de nationale retsinstanser, som skal træffe afgørelse i en sag, der er anlagt med påstand om fornyet prøvelse, som er anlagt til prøvelse af den i hovedsagen vedtagne afgørelse?
- 5) Skal Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, navnlig dets artikel 1, stk. 1 og 3, og Rådets direktiv 92/13/EØF af [25.] februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, navnlig dets artikel 1 og 2 — navnlig henset til dommene afsagt i sagerne Willy Kempter, Pannon GSM og VB Pénzügyi Lízing, samt i sagerne Kühne & Heitz, Kapferer og Impresa Pizzarotti — fortolkes således, at det er i overensstemmelse med disse direktiver, kravet om effektiv domstolsbeskyttelse, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, at en national lovgivning henholdsvis anvendelsen heraf, hvorefter den ret, der påkender en sag — på trods af, at en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse, inden der afsiges dom i sagen i anden instans, fastlægger en relevant fortolkning af de EU-retlige bestemmelser — afviser sagen som følge af forældelse og efter, at den ret, der påkender en påstand om fornyet prøvelse har fundet, at denne skal afvises?
- 6) Såfremt et søgsmål med påstand om fornyet prøvelse med henblik på at genskabe den forfatningsmæssige forenelighed i medfør af en ny afgørelse fra forfatningsdomstolen skal tillades i henhold til national ret, ønskes oplyst, om ikke fornyet prøvelse bør tillades i henhold til ækvivalensprincippet og det i Transportes Urbanos-dommen fastsatte princip, når der i hovedsagen som følge af de i national ret fastsatte procesfrister ikke kunne tages hensyn til en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol?

- 7) Skal Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, navnlig dets artikel 1, stk. 1 og 3, og Rådets direktiv 92/13/EØF af [25.] februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, navnlig dets artikel 1 og 2 — henset til Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-2/06, Willy Kempter, hvorefter en part ikke er forpligtet til konkret at påberåbe sig Domstolens praksis — fortolkes således, at de af disse direktiver regulerede klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter alene kan iværksættes ved en klage, som indeholder en udtrykkelig beskrivelse af den påberåbte tilsidesættelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, og som endvidere præcist anfører den tilsidesatte bestemmelse om indgåelse af offentlige kontrakter — den konkrete artikel og stk. — dvs., at man i klagesager i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter alene kan undersøge de tilsidesættelser, som klageren har anført med en henvisning til bestemmelsen om indgåelse af offentlige kontrakter — den konkrete artikel og stk. — mens det i alle andre civile og forvaltningsretlige sager er tilstrækkeligt, at parten fremlægger de faktiske omstændigheder og de beviser, som underbygger disse, og den kompetente myndighed eller ret tager stilling til klagen i forhold til dennes indhold?
- 8) Skal det krav om en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse, der er fastsat i Köbler-dommen og Traghetti-dommen, fortolkes således, at en sådan tilsidesættelse ikke foreligger, når den ret, der træffer afgørelse i sidste instans, idet den tydeligvis træffer afgørelse i strid med fast retspraksis, der er detaljeret nævnt af Den Europæiske Unions Domstol — hvilken domstol endvidere har støttet sig på forskellige retsafgørelser — afviser partens begæring om at forelægge en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende behovet for at antage en påstand om fornyet prøvelse til realitetsbehandling, idet den støtter sig på det absurde grundlag, at EU-retten — i det foreliggende tilfælde navnlig direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF — ikke indeholder regler for fornyet prøvelse, på trods af at denne ret med henblik herpå har foretaget en meget detaljeret henvisning til Den Europæiske Unions Domstols relevante praksis, herunder ligeledes Impresa Pizzarotti-dommen, som netop fastslog behovet for fornyet prøvelse i forbindelse med en sag om indgåelse af offentlige kontrakter, og i hvor detaljeret grad skal den nationale ret, som ikke tillader fornyet prøvelse, hvorved den fraviger Den Europæiske Unions Domstols praksis, der er fastsat som ufravigelig, henset til Domstolens dom i sag C-283/81, CILFIT, give en begrundelse?
- 9) Skal effektivitets- og ækvivalensprincippet i henhold til artikel 19 TEU og artikel 4, stk. 3, TEU, etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser fastsat i artikel 49 TEUF og Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter samt direktiv 89/665/EØF, 92/13/EØF og 2007/66/EF, fortolkes således, at de [ikke er til hinder for,] at de kompetente myndigheder og retsinstanser under en åbenbar tilsidesættelse af gældende EU-ret, forkaster søgsmål på søgsmål anlagt af appellanten som følge af, at dennes deltagelse i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt ikke er blevet umuliggjort — søgsmål med henblik på hvilke der skal udarbejdes mange dokumenter med en betydelig investering af tid og penge eller deltages i retsmøder — og selv om det er korrekt, at der teoretisk set er mulighed for at fastslå et erstatningsansvar for tab forårsaget som følge af varetagelsen af retslige funktioner, hindrer den relevante lovgivning appellanten i at gøre en sådan erstatning for et tab, der er lidt som følger af ulovlige foranstaltninger, gældende for retten?
- 10) Skal de i Köbler-dommen, Traghetti-dommen og Saint Giorgio-dommen fastsatte principper fortolkes således, at der ikke kan ydes erstatning for tab forårsaget af, at en ret i en medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan appelleres, i strid med Domstolens faste praksis ikke har antaget en påstand om fornyet prøvelse, der er iværksat af en part inden for en rimelig frist, til realitetsbehandling, som led i hvilken sag om fornyet prøvelse den pågældende part kunne have nedlagt påstand for de påførte omkostninger?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT 2007, L 335, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 3. november 2017 — Kiss Gyula mod CIB Bank Zrt. és társai

(Sag C-621/17)

(2018/C 022/40)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kiss Gyula

Sagsøgte: CIB Bank Zrt. és társai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det krav om en klar og forståelig affattelse, som er fastsat i artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktivet«) fortolkes således, at det i forbindelse med en forbrugeraftale om lån, er opfyldt ved et kontraktvilkår, der ikke er blevet forhandlet individuelt, og som nøjagtigt fastsætter de udgifter, gebyrer og øvrige omkostninger (herefter samlet benævnt »udgifter«), som forbrugeren skal afholde, hvilken beregningsmetode der er anvendt, og tidspunktet for hvornår udgifterne skal betales, men som imidlertid ikke specificerer de konkrete tjenesteydelser, som udgifterne dækker? Eller skal kravet fortolkes således, at det i aftalen ligeledes skal angives, hvilke tjenesteydelser der er tale om? I sidstnævnte tilfælde er det da tilstrækkeligt, at indholdet af den leverede tjenesteydelse kan udledes af udgiftens benævnelse?
- 2) Skal direktivets artikel 3, stk. 1, fortolkes således, at den aftaleklausul, som er anvendt med hensyn til udgifter i den foreliggende sag, hvor det ikke utvetydigt på grundlag af aftalen kan identificeres, hvilke konkrete tjenesteydelser der er blevet leveret mod betaling af disse udgifter, til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT @@)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Investigatory Powers Tribunal — London (Det Forenede Kongerige) den 31. oktober 2017 — Privacy International mod Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs m.fl.

(Sag C-623/17)

(2018/C 022/41)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Investigatory Powers Tribunal — London

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Privacy International

Sagsøgte: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl og Secret Intelligence Service

Præjudicielle spørgsmål

I en situation, hvor

- a. SIA's ⁽¹⁾ mulighed for at bruge BCD ⁽²⁾ indgivet til agenturerne er afgørende for beskyttelsen af den nationale sikkerhed i Det Forenede Kongerige, herunder som led i bekæmpelse af terrorisme, kontraspionage og bekæmpelse af spredningen af atomvåben,
 - b. et grundlæggende formål med sikkerheds- og efterretningsagenturernes brug af BCD er at afdække hidtil ukendte trusler mod den nationale sikkerhed ved hjælp af ikkemårettede bulk-teknikker, der afhænger af, at BCD er samlet på ét sted, idet dataene primært bidrager til hurtig identifikation og udvikling af mål og danner grundlag for handling i tilfælde af overhængende fare,
 - c. udbyderen af et elektronisk kommunikationsnetværk ikke efterfølgende er forpligtet til at lagre BCD (efter det tidsrum, der stilles krav om i forbindelse med deres almindelige virksomhed), som opbevares af de offentlige myndigheder (sikkerheds- og efterretningsagenturernes) alene,
 - d. den nationale domstol (med nogle få forbehold) har fastslået, at de sikkerhedsforanstaltninger, der er forbundet med sikkerheds- og efterretningsagenturernes brug af BCD, er i overensstemmelse med kravene i EMRK ⁽³⁾, og
 - e. den nationale domstol har fastslået, at fastsættelsen af de krav, der fremgår af præmis 119-125 i dom [af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15 (EU:C:2016:970)], («Watson-kravene») i givet fald ville begrænse de foranstaltninger, som agenturerne træffer for at beskytte den nationale sikkerhed, og dermed bringe Det Forenede Kongeriges nationale sikkerhed i fare,
1. og idet der henvises til artikel 4 TEU og artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF ⁽⁴⁾ om beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor («e-databeskyttelsesdirektivet»), gælder det da, at et krav i en afgørelse truffet af en Secretary of State om, at en udbyder af et elektronisk kommunikationsnetværk skal udlevere bulk-kommunikationsdata til en medlemsstats sikkerheds- og efterretningsagentur, er omfattet af EU-retten og e-databeskyttelsesdirektivet?
 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Finder nogen af Watson-kravene, eller eventuelle andre krav ud over kravene i EMRK, anvendelse på en sådan afgørelse truffet af en Secretary of State? Hvis det er tilfældet, hvordan og i hvilket omfang finder de pågældende krav da anvendelse, idet der tages højde for, at det er tvingende nødvendigt, at sikkerheds- og efterretningsagenturernes kan indsamle bulk-kommunikationsdata og bruge automatiserede behandlingsteknikker for at beskytte den nationale sikkerhed, og for, i hvor høj grad denne mulighed, såfremt den i øvrigt er i overensstemmelse med EMRK, risikerer at blive begrænset i kritisk omfang ved indførelsen af sådanne krav?

⁽¹⁾ Security and Intelligence Agencies (sikkerheds- og efterretningsagenturernes).

⁽²⁾ Bulk Communications Data (bulk-kommunikationsdata).

⁽³⁾ European Convention on Human Rights and Fundamental Freedoms (Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski Sud u Rijeci (Kroatien) den 9. november 2017 — Anica Milivojević mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Sag C-630/17)

(2018/C 022/42)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski Sud u Rijeci

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anica Milivojević

Sagsøgt: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 56 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelserne i Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (lov om ugyldighed af låneaftaler med international tilknytning indgået i Republikken Kroatien med en uautoriseret kreditor, Narodne novine nr. 72/2017), navnlig bestemmelserne i lovens artikel 10, hvorefter låneaftaler og andre retshandlinger, der er en konsekvens af den låneaftale, der er indgået mellem debitor (som omhandlet i artikel 1 og 2, første led, i ovennævnte lov) og den ikke-autoriserede kreditor (som omhandlet i samme lovs artikel 2, andet led) eller er baseret på denne aftale, er ugyldige, selv om de blev indgået inden nævnte lov trådte i kraft, idet ugyldigheden får virkning fra aftaletidspunktet med den konsekvens, at hver af de kontraherende parter er forpligtet til at give alt det, de har modtaget på grundlag af den ugyldige aftale tilbage til den anden part, og hvis dette ikke er muligt, eller hvis den opfyldte ydelses karakter er til hinder for tilbagegivelse, at betale en passende økonomisk godtgørelse i overensstemmelse med de gældende priser på tidspunktet for retsafgørelsen?
- 2) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning), navnlig artikel 4, stk. 1, og artikel 25 fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 2, i Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom (Narodne novine nr. 72/2017), der fastsætter, at debitor i tvister vedrørende låneaftaler, der har international tilknytning som omhandlet i denne lov, kan sagsøge en uautoriseret kreditor ved retterne i den stat, hvor sidstnævnte har hjemsted, eller, uanset hvor den uautoriserede kreditor har hjemsted, ved retterne på det sted, hvor debitor har bopæl eller hjemsted, hvorimod en uautoriseret kreditor som omhandlet i ovennævnte lov kun kan anlægge sag mod debitor ved retterne i den stat, hvor sidstnævnte har bopæl eller hjemsted?
- 3) Foreligger der en aftale indgået af en forbruger i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012 og gældende EU-ret, når låntageren er en fysisk person, der har indgået en låneaftale for at investere i ferielejligheder med det formål at drive virksomhed med privat pension og logi til turister?
- 4) Skal artikel 24, stk. 1, nr. 1), i forordning nr. 1215/2012 fortolkes således, at retterne i Republikken Kroatien har kompetence til at behandle sager med påstand om, at en låneaftale og den tilhørende erklæring om sikkerhedsstillelse er ugyldige, og om ophævelse af registreringen af et pant i ejendomsregistret, når pantet til sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til låneaftalen er stillet i debitors faste ejendom beliggende i Republikken Kroatien?

Sag anlagt den 5. december 2017 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-678/17)

(2018/C 022/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 3 i Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1283 af 30. august 2016 om statsstøtte SA.38373 (2014/C)(ex 2014/NN)(ex 2014/CP), som Irland tildelte Apple [...] ⁽¹⁾ og artikel 108, stk. 2, TEUF, idet det ikke inden for den fastsatte periode har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at tilbagesøge den statsstøtte hos Apple Sales International og Apple Operations Europe, som blev erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked ved artikel 1 i nævnte afgørelse.
- Irland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til Europa-Kommissionens afgørelse af 30. august 2016 i sag SA.38373 skulle Irland inden fire måneder have tilbagesøgt den ulovlige statsstøtte, der blev tildelt Apple Sales International (»ASI«) og Apple Operations Europe (»AOE«). Støtten fulgte af to skatteafgørelser, der blev vedtaget af Irland til fordel for ASI og AOE den 29. januar 1991 og 23. maj 2007, og som gjorde det muligt for disse to selskaber at fastsætte selskabsskatten årligt indtil 2014.

Irland foretog ikke tilbagesøgning af statsstøtten inden for fire måneder efter meddelelsen af Kommissionens afgørelse, som det var forpligtet til. Endvidere har Irland stadig ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre Kommissionens afgørelse.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 187, s. 1.

RETTE

Rettens dom af 30. november 2017 — Red Bull mod EUIPO — Optimum Mark (Kombination af farverne blå og sølv)

(Sag T-101/15 og T-102/15) ⁽¹⁾

(»EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-varemærke, der består af en kombination af farverne blå og sølv — absolut registreringshindring — grafisk gengivelse, der er tilstrækkelig klar og præcis — behov for en systematisk opstilling, der forbinder farverne på en forudbestemt og uforanderlig måde — berettiget forventning — artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Østrig) (ved advokat A. Renck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Marques (Leicester, Det Forenede Kongerige) (først ved solicitors R. Mallinson og F. Delord, derefter ved R. Mallinson)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Optimum Mark sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokaterne R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik og E. Jaroszyńska-Kozłowska)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af to afgørelser truffet den 2. december 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 2037/2013-1 og R 2036/2013-1) vedrørende to ugyldighedssager mellem Optimum Mark et Red Bull

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Red Bull GmbH betaler sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt af EUIPO og Optimum Mark sp. z o.o.
- 3) Marques bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Rettens dom af 28. november 2017 — adp Gauselmann mod EUIPO (Juwel)

(Sag T-31/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Juwel — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko og A. Söder, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. november 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2571/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Juwel som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) adp Gauselmann GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Rettens dom af 28. november 2017 — Polskie Zdroje mod EUIPO (perlage)

(Sag T-239/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket perlage — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 022/46)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k. (Warszawa, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. marts 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1129/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet perlage som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens dom af 28. november 2017 — Steel Invest & Finance (Luxembourg) mod Kommissionen(Sag T-254/16) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — stålsektoren — støtte ydet af Belgien til fordel for flere virksomheder inden for stålsektoren — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og pålægges tilbagesøgt — begrundelsespligt — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private investor)

(2018/C 022/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA (Strassen, Luxembourg) (ved advokat E. van den Broucke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved É. Gippini Fournier og K. Herrmann, derefter ved É. Gippini Fournier, V. Bottka og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2041 af 20. januar 2016 om statsstøtte SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) iværksat af Belgien til fordel for Duferco (EUT 2016, L 314, s. 22).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA bærer sine egne omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 30. november 2017 — FTI Touristik mod EUIPO — Prantner og Giersch (Fl)(Sag T-475/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket Fl — det ældre EU-figurmærke fly.de — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2007/1001])

(2018/C 022/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: FTI Touristik GmbH (München, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Harald Prantner (Hamborg, Tyskland) og Daniel Giersch (Monaco, Monaco) (ved advokaterne S. Eble og Y.-A. Wolff)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juni 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 480/2015–5) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side FTI Touristik og på den anden side Harald Prantner og Daniel Giersch.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) FTI Touristik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 29. november 2017 — Bilde mod Parlamentet

(Sag T-633/16) ⁽¹⁾

(Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — parlamentsmedlemmernes uafhængighed — faktisk fejl — proportionalitet)

(2018/C 022/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dominique Bilde (Lagarde, Frankrig) (ved advokat G. Sauveur)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (M. Bauer, R. Meyer og A. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 23. juni 2016 om hos sagsøgeren at inddrive et beløb på 40 320 EUR, som var blevet udbetalt uretmæssigt i godtgørelse til parlamentarisk assistance, af meddelelsen og af de foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse, der var indeholdt i skrivelserne fra generaldirektøren for Parlamentets generalsekretariat for finanser af 30. juni og 6. juli 2016, samt af den dertil knyttede debetnota af 29. juni 2016, dels et søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt bl.a. som følge af den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Dominique Bilde bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 29. november 2017 — Montel mod Parlamentet(Sag T-634/16) ⁽¹⁾

(Regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer — godtgørelse til parlamentarisk assistance — tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb — generalsekretærens kompetence — electa una via — ret til forsvar — bevisbyrde — begrundelsespligt — berettiget forventning — politiske rettigheder — ligebehandling — magtfordrejning — parlamentsmedlemmers uafhængighed — faktisk vildfarelse — proportionalitet)

(2018/C 022/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sophie Montel (Saint-Vit, Frankrig) (ved advokat G. Sauveur)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved G. Corstens og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer, R. Meyer og A. Jensen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær den 24. juni 2016 om inddrivelse hos sagsøgeren af et beløb på 77 276,42 EUR, som fejlagtigt var blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, af meddelelsen om og gennemførelsesforanstaltningerne til denne afgørelse, som var indeholdt i skrivelserne af 5. og 6. juli 2016 fra generaldirektøren for Parlamentets generalsekretariat for finanser, samt af den dertil hørende debetnota af 4. juli 2016, dels et søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt bl.a. som følge af den nævnte afgørelse.

Konklusion

- 1) Afgørelsen fra Parlamentets generalsekretær af 24. juni 2016 om hos Sophie Montel at inddrive et beløb på 77 276,42 EUR, som fejlagtigt var blevet udbetalt til parlamentarisk assistance, og den dertil hørende debetnota af 4. juli 2016 annulleres, for så vidt som de vedrører beløb, der blev udbetalt i perioden mellem februar og april 2015.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Sophie Montel, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 30. november 2017 — Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Nadal Esteban (STYLO & KOTON)(Sag T-687/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket STYLO & KOTON — relativ registreringshindring — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 59, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — der foreligger ikke ond tro]

(2018/C 022/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokaterne J. Güell Serra og E. Stoyanov Edisonov)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Spanien) (ved advokat J. Donoso Romero)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juni 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1779/2015-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret og Joaquín Nadal Esteban.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens dom af 30. november 2017 — Hanso Holding mod EUIPO (REAL)

(Sag T-798/16) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket REAL — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 2), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og stk. 3, i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hanso Holding AS (Tromsø, Norge) (ved advokat M. Wirtz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. september 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2405/2015-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet REAL som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hanso Holding AS betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 6 af 9.1.2017.

Rettens dom af 30. november 2017 — Toontrack Music mod EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)(Sag T-895/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SUPERIOR DRUMMER — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 022/53)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Toontrack Music AB (Umeå, Sverige) (ved advokat L.-E. Ström)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. oktober 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2438/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet SUPERIOR DRUMMER som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Toontrack Music AB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Rettens dom af 28. november 2017 — Laboratorios Ern mod EUIPO — Sharma (NRIM Life Sciences)(Sag T-909/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket NRIM Life Sciences — ældre nationale ordmærke RYM — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 022/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Correa Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO: Anil K. Sharma (Hillingdon, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. september 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2376/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Ern og Anil K. Sharma.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Laboratorios Ern, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens dom af 30. november 2017 — Mackevision Medien Design mod EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Sag T-50/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket TO CREATE REALITY — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 022/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne E. Stolz, U. Stelzenmüller og J. Weiser)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Graul og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. december 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 995/2016–5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet TO CREATE REALITY som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 104 af 3.4.2017.

Rettens kendelse af 22. november 2017 — Digital Rights Ireland mod Kommissionen

(Sag T-670/16) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger — overførsel af personoplysninger til De Forenede Stater — irsk almennyttigt selskab — ingen beskyttelse af personoplysninger for juridiske personer — dataansvarlig — søgsmål anlagt på vegne af medlemmer og støtter — søgsmål anlagt i offentlighedens interesse — afvisning)

(2018/C 022/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irland) (ved solicitor E. McGarr)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. Kranenborg og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (EUT 2016, L 207, s. 1).

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Der er ikke længere anledning til at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om intervention fra Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Irland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas Forenede Stater, Kongeriget Nederlandene, Den Franske Republik, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir).
- 3) Digital Rights Ireland Ltd betaler sagsomkostningerne bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Irland, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas Forenede Stater, Kongeriget Nederlandene, Den Franske Republik, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) bærer deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 23. november 2017 — Nexans France og Nexans mod Kommissionen

(Sag T-423/17 R)

(Særlige rettergangsformer — konkurrence — elektriske kabler — afslag på begæring om fortrolig behandling af visse oplysninger i en afgørelse om konstatering af en overtrædelse af artikel 101 TEUF — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2018/C 022/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Nexans France (Courbevoie, Frankrig) og Nexans (Courbevoie) (ved advokaterne G. Forwood, A. Rogers, A. Oh og M. Powell)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, G. Meessen og I. Zaloguin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 278 og 279 TEUF om for det første udsættelse af fuldbyrdelse af Kommissionens afgørelse C(2017) 3051 final af 2. maj 2017 vedrørende en begæring om fortrolig behandling (sag COMP/AT.39610 — elektriske kabler), for så vidt som denne begæring blev afvist for så vidt angår de oplysninger, der fulgte af en beslaglæggelse hos sagsøgerne og en anden erhvervsdrivende, og for det andet om, at Kommissionen tilpligtes at undlade at offentliggøre en version af sin afgørelse C(2014) 2139 final af 2. april 2014 (sag COMP/AT.39610 — elektriske kabler), som indeholder disse oplysninger.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

- 2) Kendelsen af 12. juli 2017, Nexans France og Nexans mod Kommissionen (T-423/17 R), ophæves.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Ruiz Jayo m.fl. mod SRB**(Sag T-526/17)**

(2018/C 022/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: María Concepción Ruiz Jayo (Madrid, Spanien) og 3499 andre sagsøgere (ved advokaterne S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García og M. Ruiz Núñez)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Annulationssøgsmålet antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Det fastlås i henhold til artikel 277 TEUF, at forordning (EU) nr. 806/2014 ikke kan finde anvendelse eller subsidiært, at artikel 21, artikel 22, stk. 2, litra a), artikel 24 samt artikel 18 og 23 i forordning (EU) nr. 806/2014 ikke kan finde anvendelse.
- Den anfægtede afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at erstatte tab og skade, der er forvoldt sagsøgerne som følge af anvendelsen af EU-retsstridige regler.
- Subsidiært tilpligtes Den Fælles Afviklingsinstans at betale godtgørelse til sagsøgerne [i deres egenskab af] aktionærer eller kreditorer under hensyntagen til den værdiansættelse af Banco Popular, som sagsøgerne har vedlagt som værende den endelige værdiansættelse, der er foreskrevet i forordning nr. 806/2014 med henblik på at afgøre, om aktionærerne og kreditorerne ville have fået en gunstigere behandling, såfremt den enhed, som undergives en afviklingsprocedure, havde indledt en almindelig insolvensprocedure.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — García Gómez m.fl. mod SRB**(Sag T-693/17)**

(2018/C 022/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Abel García Gómez (Torrevieja, Spanien) og 2199 andre sagsøgere (ved advokaterne J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón og M.F. Ruiz Núñez)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Annullationsøgsmålet antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Det fastlås i henhold til artikel 277 TEUF, at forordning (EU) nr. 806/2014 ikke kan finde anvendelse eller subsidiært, at artikel 21, artikel 22, stk. 2, litra a), artikel 24 samt artikel 18 og 23 i forordning (EU) nr. 806/2014 ikke kan finde anvendelse.
- Den anfægtede afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at erstatte tab og skade, der er forvoldt sagsøgerne som følge af anvendelsen af EU-retsstridige regler.
- Subsidiært tilpligtes Den Fælles Afviklingsinstans at betale godtgørelse til sagsøgerne [i deres egenskab af] aktionærer eller kreditorer under hensyntagen til den værdiansættelse af Banco Popular, som sagsøgerne har vedlagt som værende den endelige værdiansættelse, der er foreskrevet i forordning nr. 806/2014 med henblik på at afgøre, om aktionærerne og kreditorerne ville have fået en gunstigere behandling, såfremt den enhed, som undergives en afviklingsprocedure, havde indledt en almindelig insolvensprocedure.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er anlagt til prøvelse af Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 23. oktober 2017 — DuPont de Nemours m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-719/17)

(2018/C 022/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) og 12 andre (ved advokaterne D. Waelbroeck, I. Antypas og A. Accarain)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 af 23. august 2017 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet flupyrsulfuron-methyl (herefter »FPS«) og om tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser for plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof⁽¹⁾, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af forordning nr. 1107/2009 ⁽²⁾, forordning nr. 1141/2010 ⁽³⁾, forordning nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾ og direktiv 2010/63 ⁽⁵⁾.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med forordning nr. 1141/2010 og vejledningen om forlængelse (SANCO/10387/2010 rev. 8), for så vidt som EFSA genevaluerede fareprofilen for FPS på trods af, at der ikke var sket ændringer i den aktuelle videnskabelige viden og de gældende retlige rammer.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med forordning nr. 1272/2008 og Kommissionens vejledning om metabolitter i grundvandet (SANCO/221/2000 rev.10), for så vidt som EFSA støttede sig på sit eget forslag til fareklassificering af FPS og anslog en toksicitet af tre metabolitter i grundvandet.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med forordning nr. 1107/2009 og direktiv 2010/63, for så vidt som EFSA fastslog, at der manglede data om yderligere genotoksiske undersøgelser, uden at det tog behørigt hensyn til vægten af beviser, og på trods af at det ikke var godtgjort, at det var nødvendigt at udføre yderligere tests.
2. Andet anbringende om, at der blev lagt en ny og ikke-fastlagt vejledning til grund i strid med retssikkerhedsprincippet, retten til forsvar og flere EU-retlige bestemmelser.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med retssikkerhedsprincippet, retten til forsvar for ansøgeren om fornyelse og flere EU-retlige bestemmelser, idet EFSA udførte vurderingen af genotoksiciteten for to FPS-metabolitter på grundlag af en ny og ikke godkendt videnskabelig udtalelse, der i øjeblikket efterprøves, hvilket medførte at EFSA identificerede en kunstig datamangel i fornyelsesdossieret, som sagsøgerne efterfølgende ikke fik nogen mulighed for at afhjælpe.
3. Tredje anbringende vedrører undladelse af at gennemføre en fuldstændig risikovurdering i strid med retten til forsvar og flere EU-retlige bestemmelser.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med retten til forsvar for ansøgeren om fornyelse og flere EU-retlige bestemmelser, idet Kommissionen udelukkende støttede sig på EFSA's konklusioner om at beslutte at forbyde FPS, uden at den tog hensyn til alle de foreliggende videnskabelige oplysninger, der beviser, at FPS er sikkert, og navnlig de yderligere undersøgelser, som ansøgeren om fornyelse af egen drift havde fremlagt med henblik på at afhjælpe den hævdede datamangel og de betænkeligheder, som EFSA havde påpeget, såvel som den rapporterende medlemsstats vurdering og de andre medlemsstats bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen med henblik på fornyelse.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede forordning er åbenlyst uforholdsmæssig i forhold til FPS' overordnede sikkerhedsprofil, og at Kommissionen kunne have afhjulpet de anførte betænkeligheder, der lå til grund for den anfægtede forordning, i kraft af mindre indgribende foranstaltninger, der ikke indebar et forbud mod anvendelsen af FPS, eksempelvis ved at anvende proceduren for bekræftende data som fastsat i artikel 6, litra f), i forordning nr. 1107/2009 eller ved hjælp af risikobegrænsende foranstaltninger, der træffes på nationalt niveau af EU-medlemsstaterne.
5. Femte anbringende vedrører overtrædelse af princippet om ikke-forskelsbehandling.
 - Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet de anførte betænkeligheder, der lå til grund for den anfægtede forordning, konsekvent er blevet afhjulpet ved hjælp af mindre indgribende foranstaltninger i Kommissionens hidtidige afgørelsespraksis. Imidlertid har Kommissionen ikke hidtil støttet sig på sådanne betænkeligheder som begrundelse for et direkte forbud mod anvendelse af et stof.

6. Sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og DuPonts berettigede forventninger.

- Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke foretog en korrekt behandling af processen for vurdering af FPS, hvilket medførte, at DuPont investerede betydelige midler i forberedelsen af videnskabelige dossierer, der i sidste ende viste sig at være fuldstændigt overflødige, eftersom Kommissionen uventet ændrede holdning i forhold til visse betænkeligheder. Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at den anfægtede forordning underminerer de konkurrencepolitiske målsætninger, der lå til grund for den afhændelse af FPS, som Kommissionen selv pålagde Dow/DuPont for at forhindre skabelsen af en dominerende stilling på EØS-markedet for herbicider til korn. Denne forkerte behandling af processen for vurdering af FPS udgør en tilsidesættelse af Kommissionens pligt til at udvise omhu, princippet om god forvaltningsskik og DuPonts berettigede forventninger.

-
- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1496 af 23.8.2017 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet DPX KE 459 (flupyr-sulfuron-methyl), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2017, L 218, s. 7).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).
- (³) Kommissionens forordning (EU) nr. 1141/2010 af 7.12.2010 om en procedure for forlængelse af optagelsen af en anden gruppe af aktivstoffer i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om fastlæggelse af en liste over disse stoffer (EUT 2010, L 322, s. 10).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).
- (⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/63/EU af 22.9.2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål (EUT 2010, L 276, s. 33).

Sag anlagt den 26. oktober 2017 — PP m.fl. mod EEAS

(Sag T-727/17)

(2018/C 022/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: PP, PQ og UQ (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Sagsøgernes påstande

— Det fastslås:

- Annullation af beregningerne af 3. februar, 6. februar og 20. marts 2017 til sagsøgerne, som blev fremsendt til dem ved e-mail fra EEAS' personaleafdeling samt, om fornødent, af de lønsedler, hvorved betalingen for uddannelsestillægget til sagsøgerens børn blev tildelt.
- Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse i form af en e-mail af 15. december 2016, hvorved de fik meddelelse om:
 - at ansøgningen om godtgørelse af skoleudgifter ud over loftet for uddannelsestillæg type B for skoleåret 2016/2017 var blevet accepteret, og
 - at hvert beløb ud over loftet under ingen omstændigheder vil kunne overstige 9 704,16 EUR.

— EEAS tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om en ulovlighedsindsigelse, for så vidt som den af sagsøgte truffne afgørelse om at begrænse størrelsen af godtgørelsen af skoleudgifter ud over det vedtægtsmæssige loft, som i det foreliggende tilfælde bestrides, samt skrivelsen af 15. april 2016, hvorpå denne er baseret, og vejledningen tilsidesætter vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og bilag X hertil.
2. Andet anbringende om, at den individuelle afgørelse er ulovlig på grund af følgende klagepunkter:
 - tilsidesættelse af princippet om, at der skal udvises forudseenhed, af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet og tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af deres velerhvervede rettigheder.
 - tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
 - manglende afvejning af interesserne og manglende overholdelse af princippet om proportionalitet for så vidt angår den vedtagne foranstaltning.

Sag anlagt den 24. oktober 2017 — Marininvest og Porting mod Kommissionen

(Sag T-728/17)

(2018/C 022/62)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Marininvest d.o.o. (Izola-Isola, Slovenien) og Porting d.o.o. (Izola-Isola) (ved advokaterne G. Cecovini Amigoni og L. Daniele)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017, C (2017) 5049 final (State Aid SA.45220 (2016/FC) — Slovenia — Alleged aid in favor of Komunala Izola d.o.o.), som blev meddelt Marininvest og Porting den 16. august 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod Europa-Kommissionens afgørelse af 27. juli 2017, C (2017) 5049 final (Statsstøtte SA.45220 (2016/FC) — Slovenien — Angivelig støtte til fordel for Komunala Izola d.o.o.), som blev meddelt Marininvest og Porting den 16. august 2017.

1. Det første anbringende om en tilsidesættelse af retten til kontradiktion som følge af, at der i den anfægtede afgørelse anvendes helt nye oplysninger, som Kommissionen ikke havde nævnt i sin skrivelse med opfordring til at fremsætte bemærkninger, hvilket er i strid med den grundlæggende rettighed til god forvaltning, der er fastsat i chartrets artikel 41, en tilsidesættelse af det almene princip om kontradiktion samt en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning 2015/1589.
 - Som en fornyelse i forhold til den oprindelige ordlyd af artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 659/1999, anerkender artikel 24, stk. 2, i forordning 2015/1589 retten for alle interesserede parter (der har indgivet en klage) til at fremsætte bemærkninger allerede under den indledende undersøgelsesfase. Artikel 24, stk. 2, udgør en konkret anvendelse af den grundlæggende ret til god forvaltning, der er fastsat i chartrets artikel 41, og af det almene kontradiktionsprincip.

- I det foreliggende tilfælde er de rettigheder, som Marininvest og Porting er sikret i henhold til artikel 24, stk. 2, blevet groft tilsidesat. Det er korrekt, at Kommissionen ved skrivelse af 14. februar 2017 opfordrede klagerne til at fremsætte deres bemærkninger, og at Marininvest og Porting fremsatte deres syn på den foreløbige vurdering, der var indeholdt i denne skrivelse. Kommissionen støttede herefter imidlertid fuldstændig den anfægtede afgørelse på forhold, som ikke var omtalt i skrивelsen af 14. februar 2017, og til hvilke klagerne ikke fik mulighed for at tage stilling.
2. Det andet anbringende om den tilsidesættelse af retten til kontradiktion, der følger af afslaget på aktindsigt, og på at blive hørt inden vedtagelsen af den endelige afgørelse, om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til god forvaltning, der er fastsat i chartrets artikel 41, om en tilsidesættelse af det almene princip om kontradiktion, om en tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning 2015/1589, og om, at der i den foreliggende sag foreligger en begrundelsesmangel.
- Klagerne anmodede om aktindsigt i den dokumentation, som de slovenske myndigheder havde sendt til Kommissionen, og om et møde med Kommissionens tjenestegrene for at skabe den fornødne afklaring, navnlig hvad angår de anmeldte foranstaltningers påvirkning af konkurrencen og af samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse uden forud herfor at fremsende de begærede dokumenter og uden at afholde et møde med klagerne. Herved tilsidesatte Kommissionen artikel 24, stk. 2, i forordning 2015/1589, som fortolket i overensstemmelse med chartrets artikel 41 og det almene princip om kontradiktion.
 - Klagernes mulighed for at fremsætte bemærkninger til Kommissionens foreløbige vurdering, jf. artikel 24, stk. 2, forudsætter nødvendigvis en ret til aktindsigt eller til at anmode Kommissionen om et møde. Disse ufravigelige rettigheder udgør nemlig selve denne grundlæggende rettigheds indbyrdes tæt forbundne bindeled. I det foreliggende tilfælde blev nægtelsen af disse rettigheder ikke begrundet.
3. Det tredje anbringende om en urigtig fortolkning af begrebet statsstøtte vedrørende betingelsen om at være til skade for handelen på tværs af grænserne, om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, en tilsidesættelse af Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte, en tilsidesættelse af det almene princip om den berettigede forventning, og om, at der i denne sag foreligger en begrundelsesmangel.
- Ifølge Domstolens praksis og Kommissionens meddelelse om statsstøtte udelukker en begunstiget virksomheds relativt beskedne størrelse ikke umiddelbart, at samhandelen mellem medlemsstaterne kan skades heraf. Offentlig støtte, som tildeles en virksomhed, der kun leverer lokale eller regionale tjenesteydelser og ikke leverer nogen tjenesteydelser uden for sin egen hjemstat, kan ikke desto mindre påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, hvis virksomheder fra andre medlemsstater kunne levere de samme tjenesteydelser (også via etableringsretten), og denne mulighed ikke er rent hypotetisk.
 - Kommissionen har helt set bort fra, at Marininvest og Porting er helejede af et selskab med hjemsted i Italien, Altan Prefabbricati. Sidstnævnte har foretaget betydelige investeringer i konstruktionen af Marina d'Isola, som nu inden for etableringsretten som omhandlet i artikel 49 TEUF forvaltes af selskaber, som denne kontrollerer.
4. Det fjerde anbringende om en urigtig fortolkning af begrebet statsstøtte hvad angår betingelsen om skadelig påvirkning af konkurrencen og handelen på tværs af grænserne, om en urigtig gengivelse og en forvanskning af de faktiske omstændigheder, og om at der i det foreliggende tilfælde foreligger en begrundelsesmangel.
- I den anfægtede afgørelse har Kommissionen udelukket, at samhandelen mellem medlemsstaterne har lidt skade, hvorved den i det væsentlige har lagt vægt på den omstændighed, at de tjenesteydelser, som Marina di Komunala Izola tilbyder, ikke er egnede til at tiltrække de potentielle kunder til de tjenesteydelser, som sagsøgerne tilbyder.
 - Kommissionens gengivelse af de faktiske omstændigheder er urigtig. I nærheden af Marininvest og Portings lystbådehavn er der et andet byggeri, som drives af en støttebegunstiget virksomhed (Komunala Izola), der leverer lignende tjenesteydelser med et potentielt tilbud svarende til 505 både, som markedsføres på internettet i forhold til potentielt interesserede, også på italiensk.

Sag anlagt den 30. oktober 2017 — Escribà Serra m.fl. mod SRB**(Sag T-731/17)**

(2018/C 022/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Juan Escribà Serra (Girona, Spanien) og 8 andre sagsøgere (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Lois Perreau de Pinninck)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgerne har lidt som følge af alle Den Fælles Afviklingsinstans' handlinger og undladelser, der har frataget sagsøgerne samtlige deres investeringer i efterstillede obligationer i Banco Popular Español, S.A.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale 1 726 504 EUR til sagsøgerne som erstatning for den lidte skade («det udestående beløb»). Beløbet kan opdeles som følger:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 EUR
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 EUR
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 EUR
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 EUR
 - Joan Escribà Serra og Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 EUR
 - Laia Escribà Nadal og Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 EUR
 - José Sabater Comas og Mª Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 EUR
- Det udestående beløb tillægges udligningsrenter fra den 7. juni til domsafsigelsen i nærværende sag.
- Det udestående beløb tillægges morarenter fra domsafsigelsen og til fuld betaling af det udestående beløb, beregnet efter den sats, som Den Europæiske Centralbank har fastsat for sine primære refinansieringstransaktioner, tillagt 2 %.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 3. november 2017 — ViaSat mod Kommissionen**(Sag T-734/17)**

(2018/C 022/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne J. Ruiz Calzado, L. Marco Perpiñà og S. Semey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag af 24. august 2017 annulleres, idet denne er en følge af Kommissionens undladelse af inden for den fastsatte frist i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 at besvare sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt af 10. juli 2017 i forbindelse med den anmodning om aktindsigt, der blev indgivet den 2. maj 2017 med nr. 2017/2592 vedrørende oplysninger, der er blevet fremlagt eller udvekslet i forbindelse med en indkaldelse af ansøgninger om pan-europæiske systemer for mobile satellittjenester.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der afholdes af en intervenierende part.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende anføres det, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF at give en begrundelse.
2. Med det andet anbringende anføres det, at Kommissionen har undladt at foretage en konkret og individuel undersøgelse af de ønskede dokumenter.

Sag anlagt den 3. november 2017 — STIF-IDF mod Kommissionen

(Sag T-738/17)

(2018/C 022/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret og C. Rydzynski)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvis, for så vidt som det i dennes artikel 3 er anført, at de »C2-bidrag[, som er] ydet af STIF i henhold til CT2-kontrakten« udgør en »støtteordning, som [er gennemført ulovligt]«, men er forenelig med det indre marked.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at artikel 107, stk. 1, TEUF er blevet tilsidesat ved den i sagen anfægtede afgørelse, dvs. Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1470 af 2. februar 2017 om Frankrigs støtteordninger SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) til fordel for busselskaber i regionen Île-de-France (EUT 2017, L 209, s. 24). Kommissionen har tilsidesat denne bestemmelse, for så vidt som den har kvalificeret C2-bidraget i CT2-kontrakten som statsstøtte med den begrundelse, at foranstaltningen gav bidragsmodtagerne en økonomisk fordel.

Sagsøgeren er endvidere af den opfattelse, at Kommissionen har begået flere retlige fejl og anlagt flere urigtige skøn i sin analyse, idet den har konkluderet, at det fjerde kriterium, som følger af retspraksis i henhold til Altmark-dommen, ikke er opfyldt i sagen.

2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse indeholder en begrundelsesmangel med hensyn til den manglende opfyldelse af det fjerde kriterium, som følger af retspraksis i henhold til Altmark-dommen, og den omstændighed, at der foreligger en økonomisk fordel.

Sag anlagt den 15. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i.Beat)

(Sag T-748/17)

(2018/C 022/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: TrekStor Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »i.Beat« — EU-varemærkeregistriering nr. 5 009 139

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 2175/2016-4 og R 2213/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den meddeler afslag på TrekStor Ltd's klage over afgørelsen vedtaget den 29. september 2016 af annullationsafdelingen ved EUIPO, og dermed opretholder anmodningen om fortabelse fremsat af Beats Electronics LLC og erklærer TrekStor Ltd's rettigheder for så vidt angår EU-varemærkeregistriering nr. 005009139 for fortabt.
- Der meddeles afslag på anmodningen om fortabelse fremsat af Beats Electronics LLC.
- Beats Electronics LLC og EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af TrekStor Ltd i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 14. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jess)

(Sag T-479/17)

(2018/C 022/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: TrekStor Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »i.Beat jess« — EU-varemærkeregistriering nr. 4 728 895

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2234/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den imødekommer den fortabelsesbegæring, der er indgivet af Beats Electronics LLC, og erklærer sagsøgerens rettigheder i henhold til EU-varemærke nr. 4 728 895 fortabt.
- Den af Beats Electronics LLC indgivne fortabelsesbegæring forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de nødvendige omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 10. november 2017 — Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych mod Kommissionen

(Sag T-750/17)

(2018/C 022/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Hoffman)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 29. august 2017 om afslag på aktindsigt i Europa-Kommissionens bemærkninger og Republikken Maltas detaljerede udtalelse, som er givet i forbindelse med meddelelsesprocedure 2016/398/PL om en ændring af den polske lov om hasardspil, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sine egne og sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.

1. Første anbringende om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.

- Det gøres gældende, at afgørelsen er truffet på grundlag af en række faktisk urigtige udsagn, herunder den påstand, at den anmeldte foranstaltning var et svar på Kommissionens åbningsskrivelse, og at hensigten med den var at påvise de tiltag, som Polen havde gjort for at rette op på den overtrædelse, der var genstand for åbningsskrivelsen, dvs. visse betingelser for at opnå tilladelser til at udbyde spilletjenester i Polen, selv om Polen faktisk fjernede disse betingelser for over to år siden, og selv om den anmeldte foranstaltning ikke havde noget at gøre med Kommissionens åbningsskrivelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af tredje, syvende og niende betragtning til direktiv 2015/1535 ⁽¹⁾ og af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning 1049/2001 ⁽²⁾

- Det gøres gældende, at Kommissionen — i lyset af Domstolens dom i sag C-331/15 P Frankrig mod Schlyter — ved at henvise til en generel formodning og ved ikke at godtgøre, at udbredelse af de begærede dokumenter konkret og faktisk kunne være til skade for proceduren ved traktatbrudssøgsmålet, har tilsidesat princippet om gennemsigthed, som er indeholdt i direktiv 2015/1535.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 og af artikel 296 TEUF

- Det gøres gældende, at Kommissionen henset til varigheden af proceduren for traktatbrudssøgsmålet og til, at Kommissionen ikke inden for rimelig tid foretog nogen faktiske handlinger i forbindelse hermed, ikke kan begrunde sit afslag med, at det er nødvendigt at beskytte formålet med denne procedure.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 og af artikel 296 TEUF og om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder

- Det gøres gældende, at de begærede dokumenter ikke er omfattet af nogen generel formodning. Kommissionens argument, hvorefter underretningsproceduren og proceduren ved traktatbrudssøgsmålet er »uløseligt forbundne« er faktisk forkert og for vag. Under alle omstændigheder beviser det ikke, at dokumenterne er omfattet af en generel formodning, idet dette alene afhænger af, om de indgår som en del af akterne i traktatbrudssagen. Den korrekte test, hvormed det kan fastslås, at et dokument indgår som en del af disse sagsakter, indebærer en bekræftelse af, at Kommissionen kom i besiddelse af dokumentet i forbindelse med en påtænkt eller verserende traktatbrudssag, dvs. at Kommissionen producerede, modtog, anmodede om osv. dokumentet i forbindelse med proceduren for sådan en sag eller med henblik på at indlede en. Det gøres gældende, at denne test ikke er bestået i dette tilfælde.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 og af artikel 296 TEUF

- Den blotte omstændighed, at Kommissionen har til hensigt at tage hensyn til Maltas detaljerede udtalelse og anvende den i sin dialog med Polen i forbindelse med en verserende traktatbrudssag, kan ikke begrunde et afslag på aktindsigt heri.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

- Det gøres gældende, at udbredelse af de begærede dokumenter henset til varigheden af proceduren for traktatbrudssøgsmålet samt til dokumenternes indhold, art og den sammenhæng, de indgår i, ikke på nogen måde kan være til skade for beskyttelsen af denne procedure, hvorfor den generelle formodning for afslag på aktindsigt afkræftes.

7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001 og af artikel 296 TEUF

- Det gøres gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder skulle have givet delvis aktindsigt i de begærede dokumenter, dvs. efter at have fjernet henvisninger til forhold vedrørende onlinespiltjenester, som er genstanden for et traktatbrudssøgsmål.

8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 og af artikel 296 TEUF

- Det gøres gældende, at det at have kendskab til Kommissionens reaktion over for en anmeldt foranstaltning, som tilsidesætter grundlæggende EU-retlige friheder og rettigheder, er en væsentlig samfundsinteresse. Det gøres gældende, at Kommissionen ikke gav nogen begrundelse for, at den anser denne interesse for at være af mindre betydning end interessen i, at dokumenterne ikke udbredes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EØS-relevant tekst) (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 13. november 2017 — CMS Hasche Sigle mod EUIPO (WORLD LAW GROUP)

(Sag T-756/17)

(2018/C 022/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat P.-C. Thielen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »WORLD LAW GROUP« — registreringsansøgning nr. 14 667 844

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. august 2017 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 329/2017-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse vedrørende varemærkeansøgning nr. 14 667 844 annulleres, for så vidt som der herved meddeles afslag på varemærkeansøgningen.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. november 2017 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR)

(Sag T-758/17)

(2018/C 022/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perfect Bar LLC (San Diego, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne F. Miazetto og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »PERFECT BAR« — registreringsansøgning nr. 15 374 085

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2439/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og de ansøgte varemærke, dvs. EU-varemærkeansøgning nr. 15 374 085 »PERFECT BAR« tillades registreret.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. november 2017 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT Bar)

(Sag T-759/17)

(2018/C 022/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perfect Bar LLC (San Diego, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne F. Miazzetto og J. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »PERFECT Bar« — registreringsansøgning nr. 15 376 064

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2440/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det ansøgte varemærke, dvs. EU-varemærkeansøgning nr. 015377064, »PERFECT Bar«, tillades registreret.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 20. november 2017 — Meesenburg Großhandel mod EUIPO (Triothersm+)**(Sag T-760/17)**

(2018/C 022/72)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Tyskland) (ved advokat D. Freiherr von Oldershausen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede design:* EU-ordmærket »Triothersm+« — registreringsansøgning nr. 15 186 471*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 13. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1786/2016-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2017 — Grammer mod EUIPO (Gengivelse af en geometrisk figur)**(Sag T-762/17)**

(2018/C 022/73)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Grammer AG (Amberg, Tyskland) (ved advokaterne J. Bühling og D. Graetsch)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærket (gengivelse af en geometrisk figur) — registreringsansøgning nr. 15 389 621*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2250/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2017 — Septona mod EUIPO — Intersnack Group (welly)**(Sag T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Septona AVEE (Oinofyta, Grækenland) (ved advokat V. Wellens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Septona AVEE

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »welly« — registreringsansøgning nr. 13 085 519

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1525/2016-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. november 2017 — Kiku mod CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)**(Sag T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Kiku GmbH (Girland, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af de omtvistede sorter: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie

Den omtvistede sort: Sortsbeskyttelse for æblesorten »PINOVA« — certifikat nr. EU 1298

Sagen for CPVO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. august 2017 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden i sag A005/2016

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 20, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 10 og artikel 116, stk. 1, i forordning nr. 2100/94.

Sag anlagt den 23. november 2017 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Di-Ka (Lampesign)

(Sag T-766/17)

(2018/C 022/76)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Østrig) (ved advokat H. Lauf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG

Det omtvistede design: EF-design nr. 2435768-0033

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. september 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 738/2016-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), og art. 6, stk. 2, i forordning nr. 6/2002.
-

Sag anlagt den 23. november 2017 — Eglo Leuchten mod EUIPO — Briloner Leuchten (Væglampe)**(Sag T-767/17)**

(2018/C 022/77)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Eglo Leuchten GmbH (Pill, Østrig) (ved advokat H. Lauf)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Briloner Leuchten GmbH*Det omtvistede design:* EF-design nr. 2435768-0036*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. september 2017 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 746/2016-3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 20. november 2017 — roelliroelli confectionery schweiz mod EUIPO — Tanner (ALPRAUSCH)**(Sag T-769/17)**

(2018/C 022/78)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Schweiz) (ved advokaterne S. Overhage og R. Böhm)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* André Tanner (Schindellegi, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* roelliroelli confectionery schweiz GmbH*Det omtvistede varemærke:* International registrering af ordmærket »ALPRAUSCH«, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 218 671*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. august 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1596/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)

(Sag T-772/17)

(2018/C 022/79)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøgere: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ved advokaterne F. Miazetto og J.L. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ramón Guiral Broto

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Café del Mar« — EU-varemærkeregistrering nr. 2 090 520

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4.9.2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1540/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Café del Mar«, nr. 2 090 520, er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og Ramón Guiral Broto tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning nr. 2017/1001.
-

Sag anlagt den 27. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (Café del Mar)**(Sag T-773/17)**

(2018/C 022/80)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøgere: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ved advokaterne F. Miazetto og J.L. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ramón Guiral Broto

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Café del Mar« — EU-varemærkeregistriering nr. 1 054 303

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1542/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Café del Mar«, nr. 1 054 303, er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og Ramón Guiral Broto tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 29. november 2017 — Café del Mar m.fl. mod EUIPO — Guiral Broto (C del M)**(Sag T-774/17)**

(2018/C 022/81)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøgere: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spanien), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) og Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (ved advokaterne F. Miazetto og J.L. Gracia Albero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ramón Guiral Broto

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »C del M« — EU-varemærkeregistrering nr. 5 889 126

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1618/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »C del M«, nr. 5 889 126, er ugyldigt.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og Ramón Guiral Broto tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 23. november 2017 — Pan mod EUIPO — Entertainment One UK (TOBBIA)

(Sag T-777/17)

(2018/C 022/82)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Xianhao Pan (Rom, Italien) (ved advokat M. Oliva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Entertainment One UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Xianhao Pan

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »TOBBIA« — EU-varemærkeregistrering nr. 11 775 509

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1776/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.

Anbringender

- Manglende begrundelse, tilsidesættelse vurderingsmetoden vedrørende forholdet mellem mærkerne og manglende bedømmelse af risikoen for forveksling mellem varemærkerne.

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 53, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 22. november 2017 — Baradel m.fl. mod EIF

(Sag T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Processprog: fransk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-72/13 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens kendelse af 17. november 2017 — António Conde & Companhia mod Kommissionen

(Sag T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA